

Energiklagenemnda

Energiklagenemndas avgjørelse 25. juni 2024

Sak:	2024/0173
Klager:	Yara Norge AS
Prosessfullmektig:	Ivana Filipovic og Aksel S. Tannum, Advokatfirmaet Haavind AS
Klagemotpart:	Nscale Glomfjord AS (tidligere Hydrokraft Glomfjord AS)
Prosessfullmektig:	Jens Naas-Bibow, Advokatfirmaet BAHR AS
Klagemotpart:	ACDC Glomfjord AS/Intrahouse Data Centers AS
Saken gjelder:	Uenighet om tilknytning og nøytralitet

Saken gjelder klage over vedtak truffet av Reguleringsmyndigheten for energi (RME) 30. juni 2023. RME kom der til at Yara Norge AS ikke hadde overholdt sin plikt som områdekonsesjonær ved håndteringen av tilknytnings- og reservasjonsforespørsler om nettkapasitet, jf. forskrift av 24. oktober 2019 nr. 1413 om nettregulering og energimarkedet (NEM) § 3-1. I vedtaket slo RME fast at enkelte av Yaras egne kriterier var i strid med NEM § 4-6, samt at Yara i to tilfeller hadde brutt sine egne kriterier for reservasjon av nettkapasitet og derfor ikke hadde opptrådt nøytralt og ikke-diskriminerende ved slik reservasjon, jf. NEM § 4-14. Energiklagenemnda tok klagen delvis til følge og opphevet et punkt i RMEs vedtak. For de øvrige syv punktene i vedtaket var nemnda enig med RME og tok ikke klagen til følge.

Energiklagenemndas medlemmer:

Nemndsmedlemmene Tormod Anders Sletten, Edna Grepperud og Helle Grønli.

1 Innledning

- (1) Reguleringsmyndigheten for energi (heretter «RME») traff 30. juni 2023 vedtak om at Yara Norge AS (heretter «Yara») ikke hadde overholdt sin plikt som områdekonsesjonær i håndteringen av tilknytnings- og reservasjonsforespørsler av nettkapasitet, jf. forskrift av 24. oktober 2019 nr. 1413 om nettregulering og energimarkedet (NEM) § 3-1. I vedtaket slo RME også fast at enkelte av Yaras egne kriterier var i strid med NEM § 4-6, samt at Yara i to tilfeller hadde brutt sine egne kriterier for reservasjon av nettkapasitet og derfor ikke hadde opptrådt nøytralt og ikke-diskriminerende ved slik reservasjon, jf. NEM § 4-14.
- (2) Bakgrunnen for vedtaket var at Nscale Glomfjord AS (tidligere Hydrokraft Glomfjord AS, heretter omtalt som «Hydrokraft») mente at Yara hadde tildelt nettkapasitet til

Postadresse:
Postboks 511 Sentrum
5805 Bergen

Besøksadresse:
Zander Kaaes gate 7
5015 Bergen

Telefon: +47 55 19 30 00 post@knse.no

ACDC Glomfjord AS (heretter «ACDC») og Intrahouse Data Centers AS (heretter «Intrahouse») i strid med reservasjonskøen til Yara. RME la i vedtaket til grunn at to reservasjoner på henholdsvis 15 MW og 30 MW til ACDC og Intrahouse var gjort i strid med NEM §§ 4-6 og 4-14.

- (3) I vedtaket datert 30. juni 2023 varslet RME også om at de vurderte å ilegge Yara et overtredelsesgebyr på kroner 7 000 000, jf. lov av 29. juni 1990 nr. 50 om produksjon, omforming, overføring, omsetning, fordeling og bruk av energi m.m. (energiloven) § 10-7, jf. NEM § 8-3. RME har opplyst at forhåndsvarselet om overtredelsesgebyr er lagt i bero i påvente av Energiklagenemndas avgjørelse.
- (4) Vedtaket ble påklaget av Hydrokraft, Yara og ACDC den 1. september 2023. Partene klaget på forskjellige deler av vedtaket.

2 Sakens bakgrunn

- (5) Saken gjelder uenighet om reservasjon av nettkapasitet i Glomfjord Industripark. Industriparken eies av Yara International. Yara Norge AS eier en fabrikk i industriparken der de blant annet driver med gjødselproduksjon. Yara er derfor både uttakskunde og områdekonsesjonær i industriparken. Som områdekonsesjonær behandler Yara forespørsler om tilknytning til distribusjonsnettet i industriparken og eventuelle forespørsler om økt nettkapasitet. På grunn av begrensninger i overliggende nett hos Arva AS (heretter «Arva»), er nettkapasitet i industriparken blitt et knapphetsgode. Yara har organisert en reservasjonskø og ledig nettkapasitet blir tildelt etterhvert som forespørslene møter nærmere angitte kriterier.
- (6) Både Hydrokraft, ACDC og Intrahouse driver datasentervirksomhet i Glomfjord Industripark. Samtlige aktører har bedt områdekonsesjonæren Yara om økt nettkapasitet. Det er dette som danner bakteppet for konflikten.
- (7) Hydrokraft sendte inn en klage til RME den 14. desember 2021. Hydrokraft viste til at en ny datasenteraktør var i ferd med å etablere seg i industriparken og fryktet at denne aktøren urettmessig var tildelt kapasitet fra Yara i strid med reservasjonskøen. Hydrokraft viste til at de allerede hadde en tilknytningsavtale med Yara for en kapasitet på 30 MW, der 22 MW av disse var på vilkår om utkobling. De hadde sendt en søknad om *ytterligere* 30 MW i økt nettkapasitet, men var klar over at nettkapasitet var et knapphetsgode og at det var flere aktører som var interessert i dette. Hydrokraft hadde derfor bedt Yara om informasjon om hvilke andre kunder Hydrokraft konkurrerte med, når de andre kundene hadde bedt om kapasitet, hvordan Yara hadde prioritet kapasitetsønskene og hvilke kriterier Yara har brukt for sortering av køen. Yara ga ikke Hydrokraft innsyn i kapasitetskøen. Hydrokraft fastholdt at de hadde krav på innsyn og ba RME avgjøre både dette spørsmålet og spørsmålet om kapasitetsfordeling.
- (8) Vedlagt klagen var en rekke vedlegg. Hydrokraft supplerte senere opplysningene i klagen med et brev til RME datert 21. desember 2021.
- (9) RME tilskrev Yara den 20. januar 2022 og opplyste om Hydrokrafts klage. RME oppfattet at klagen gjaldt mulige brudd på NEM §§ 3-1, 4-6 og 4-14 ved tildeling av nettkapasitet og ba Yara om informasjon om hvordan nettselskapet hadde håndtert Hydrokrafts forespørsel om økt nettkapasitet i lys av kravene i NEM §§ 4-6 og 4-14. Videre ba RME om å få tilsendt nettselskapets interne rutine for tildeling av kapasitet,

opplysninger om hvilke aktører som har bedt om tilknytning på hvilket tidspunkt, aktørenes effektbehov samt informasjon om flaskehalsen i det relevante området.

- (10) Yara besvarte RMEs henvendelse i brev datert 1. februar 2022. I brevet redegjorde Yara blant annet for håndteringen av Hydrokrafts forespørsel om økt nettkapasitet. En oversikt over reservasjonskøen for økt nettkapasitet var vedlagt brevet. Oversikten var datert 1. desember 2021. Det var også vedlagt retningslinjer for anleggsbidrag i Glomfjord Industripark datert 1. oktober 2021.
- (11) Hydrokraft ba RME om innsyn i reservasjonskøen for økt nettkapasitet 2. februar 2022. RME ga Hydrokraft innsyn i en sladdet versjon av reservasjonskøen 22. februar 2022.
- (12) Hydrokraft sendte RME ytterligere merknader i brev datert 8. mars 2022. De viste til den sladdede versjonen av reservasjonskøen og påpekte at de nyetablerte datasentervirksomhetene, ACDC og Intrahouse, hadde fått to tildelinger/reservasjoner av økt nettkapasitet. Intrahouse hadde en reservasjon på 15 MW inne som nr. 5 i reservasjonskøen. ACDC hadde også en reservasjon på 30 MW inne som nr. 6 i rekkefølgen. Yara begrunnet tildelingen til Hydrokraft med at de var villig til å gi fra seg sin «restkapasitet» på vilkår om utkobling når de selv behøvde kraften. ACDC var gitt en midlertidig adgang til å utnytte kapasitet som var reservert til Glomfjord Hydrogen AS. Reservasjonen til Glomfjord Hydrogen var basert på en forutsetning om at de vant en anbuds konkurransen om å levere hydrogen til Vestfjordfergene. Hydrokraft viste til at de selv hadde en reservasjon på 30 MW som var rangert som nr. 4 i reservasjonskøen. Hydrokraft mente at Yara hadde blandet rollene som uttakskunde og områdekonsesjonær ved tildelingen av 15 MW til Intrahouse. De mente at Yara opererte med utydelige og uryddige skriftlige rutiner ved registreringen av forespørsler om økt nettkapasitet i reservasjonskøen, og mente at Yara hadde brutt kravet til nøytral og ikke-diskriminerende opptreden i NEM § 4-14.
- (13) I perioden 8. mars 2022 til 16. februar 2023 var det omfattende korrespondanse i saken. I denne perioden ble også ACDC og Intrahouse innlemmet som part i saken. Disse selskapene har senere opptrådt samlet i saken og omtales i det videre som ACDC/Intrahouse hvor det er aktuelt.
- (14) Den 16. februar 2023 sendte RME ut forhåndsvarsel om vedtak i saken.
- (15) Partene, Hydrokraft, Yara og ACDC/Intrahouse, sendte inn merknader til varselet i flere omganger i perioden til 24. februar til 3. april 2023. RME traff vedtak i saken 30. juni 2023. Vedtaket lød som følger:
  - «1. Uenighetssaken om nøytralitet og likebehandling avvises ikke, jf. NEM-forskriften § 4-13.
  2. RME behandler ikke anførsler om kjøp av transformatorer fordi RME ikke har kompetanse til å avgjøre dette, jf. NEM-forskriften § 4-13.
  3. Yara Norge AS har etter NEM-forskriften § 4-14 ikke plikt til å dele informasjon om kunders plass i reservasjonskøen med andre kunder.
  4. Yara Norge AS er som områdekonsesjonær ansvarlig for å håndtere forbruksøkninger hos eksisterende kunder og nye tilknytninger innenfor sin

områdekonsesjon, jf. NEM-forskriften § 3-1. Yara Norge AS har ikke overholdt sin plikt til håndtering av tilknytning- og reservasjonsforespørsler etter NEM-forskriften § 3-1.

5. Yara Norge AS' kriterier for reservasjon av kapasitet strider med NEM-forskriften § 4-6, første ledd.

6. Yara Norge AS har ikke fulgt egne kriterier for kapasitetsfordeling ved tildelingen av 15 MW på vilkår til Intrahouse Data Centers AS. Yara Norge AS har følgelig brutt kravet til nøytral og ikke-diskriminerende opptreden i NEM-forskriften § 4-14.

7. Yara Norge AS har ikke fulgt egne kriterier for kapasitetsfordeling ved reservering av 30 MW til ACDC Glomfjord AS. Yara Norge AS har følgelig brutt kravet til nøytral og ikke-diskriminerende opptreden i NEM-forskriften § 4-14.

For å gjenopprette lovlig tilstand fatter RME følgende pålegg:

8. RME pålegger Yara Norge AS å rette kriteriene for reservering og tildeling av kapasitet i tråd med i NEM-forskriften § 4-6 første ledd, jf. NEM-forskriften § 8-1, innen 12 uker fra vedtaksdato. Dokumentasjon på at forholdet er rettet skal sendes til RME innen samme frist.

RME varsler at vi i tillegg vurderer å fatte følgende pålegg:

9. RME pålegger Yara Norge AS å rette reserveringen av 30 MW slik at kapasiteten reserveres til den eller de aktørene som har høyest prioritet, jf. NEM-forskriften § 4-6 første ledd. Hjemmelen for retting er NEM-forskriften § 8-1. Rettingsfristen er 4 uker fra vedtak om pålegg treffes. Dokumentasjon på at forholdet er rettet skal sendes til RME innen samme frist.»

- (16) Etter avtale om forlenget klagefrist, påklaget partene vedtaket med ulik begrunnelse den 1. september 2023. Partene sendte inn supplerende merknader den 18. september 2023.
- (17) RME vurderte klagen, men konkluderte med at de ikke ga grunnlag for å endre eller oppheve vedtaket, jf. lov om behandlingssaker av 10. februar 1967 (forvaltningsloven) § 33. Klagen og sakens dokumenter ble oversendt Energiklagenemnda ved RMEs innstilling den 23. januar 2024.
- (18) Partene har i brev datert 29. januar 2024 fått informasjon om saksgangen for Energiklagenemnda og frist til å inngi kommentarer til RMEs innstilling i saken eller andre merknader.
- (19) Energiklagenemnda avholdt nemndsmøter i saken 12. april, 7. mai, 5. juni, 24. juni og 25. juni 2024.

3 Reguleringsmyndigheten for energis vedtak

- (20) I vedtaket datert 30.juni redegjør RME innledningsvis for punktene i vedtaket samt forhåndsvarselet. Det er videre gitt en omfattende beskrivelse av sakens bakgrunn og partenes anførsler.

- (21) Med hensyn til spørsmålet om avvisning er det RMEs syn at NEM § 4-13 gir hjemmel til å behandle uenighetssaken, og at saken derfor ikke skal avvises slik ACDC har anført. Imidlertid gir ikke NEM § 4-13 RME hjemmel til å avgjøre privatrettslige spørsmål. RME anser uenigheten mellom ACDC og Hydrokraft knyttet til kjøp av transformatorer som et privatrettslig spørsmål, som ikke har relevans for de spørsmål denne saken gjelder.
- (22) Med hensyn til spørsmålet om innsyn i reservasjonsskøen vurderer RME at det ikke foreligger lov- eller forskriftshjemmel i energilovgivningen som direkte pålegger nettselskapene å dele informasjon om hvilke selskaper som har reservert kapasitet. NEM §§ 4-6 og 4-14 stadfester kun plikten til å sørge for markedsadgang på objektive og ikke-diskriminerende vilkår, og pålegger nettselskaper å opptre nøytralt.
- (23) NEM § 4-7 pålegger konsesjonærer av eget tiltak å informere om tariffer og vilkår for bruk av nettet. Konsesjonærene plikter på forespørsel å gi kunder informasjon om beregning av tariffer og vilkår som er aktuelle for kunden. Bestemmelsen gir ikke en plikt til å utgi opplysninger om andre aktørers plass i reservasjonsskøen, særlig ikke opplysninger som kan være underlagt taushetsplikt. RME understreker likevel at nettselskapene bør praktisere mest mulig åpenhet med hensyn til fordeling av kapasitet i nettet.
- (24) Videre tar RME stilling til spørsmålet om hvilke plikter en områdekonsesjonær har overfor kunder som ønsker å knyttes til nettet innenfor konsesjonærens område, og om Yara har overholdt pliktene i denne saken. RME viser til at leveringsplikten i distribusjonsnettet er regulert i energiloven § 3-3 og videre presisert i NEM § 3-1. I sistnevnte bestemmelse fremgår det at det er områdekonsesjonæren som skal avgjøre nødvendige tiltak for å kunne gjennomføre tilknytning av nye uttakskunder og håndtere forbruksøkninger hos eksisterende kunder i sitt distribusjonsnett.
- (25) Det er områdekonsesjonæren som er pliktsubjekt og kunden skal forholde seg til denne, og ikke overliggende netteier. RME legger derfor til grunn at Yara som områdekonsesjonær er ansvarlig for å håndtere forespørsler om forbruksøkninger hos eksisterende kunder og søknader om nye tilknytninger innenfor sin områdekonsesjon, jf. NEM § 3-1. Basert på Yaras forklaring om at de opptre som rådgiver og at det er kunden som må sende formell søknad til regionalnettseier, konkluderer RME med at Yara ikke har overholdt sin plikt som områdekonsesjonær ved håndtering av tilknytnings- og reservasjonsforespørsler i NEM § 3-1.
- (26) RME vurderer videre hvorvidt Yaras kriterier for reservasjon av nettkapasitet tilfredsstillende kravene i NEM § 4-6 første ledd. Der det ikke er tilstrekkelig kapasitet til alle, skal fordeling av ledig kapasitet skje på objektive og ikke-diskriminerende vilkår, jf. NEM § 4-6 første ledd. RME viser til at det skal fremgå klart av nettselskapenes praksis hvilke kriterier som gjelder for fordeling av ledig kapasitet og reservering av kapasitet. Tildelingen skal være tidsavgrenset og normalt ikke fastsettes for lengre tid enn hva som vil være nødvendig for at aktørene kan ta sin investeringsbeslutning. Det er adgang til å stille enkle modenheitskriterier.
- (27) Videre tilsier ordlyden i NEM § 4-6, «objektiv», at kriteriene ikke kan bestå av subjektive vurderinger preget av følelser, personlige interesser eller oppfatninger. Et objektivt kriterium må være basert på faktiske omstendigheter som kan dokumenteres eller på annen måte er etterprøvbare.

- (28) Basert på sakens dokumenter legger RME til grunn at Yara skiller mellom innledende henvendelser og mer konkrete henvendelser. Ved konkrete henvendelser foretar Yara en vurdering av kapasitetsbehovet søkeren har og om det er tilstrekkelig kapasitet til dette. Dersom kapasitetsuttaket er større enn 2 MW må reservasjonssøknaden sendes til Arva. RME forstår saken slik at det er Arva som har satt grensen på 2 MW. For at en konkret henvendelse skal sendes videre til Arva må lokalisering i Glomfjord Industripark være avklart og plan for realisering av prosjektet, herunder finansieringsplan, være på plass. RME vurderer at det er i tråd med regelverket å vurdere slike enkle modenheitskriterier og konkluderer med at Yaras differensiering av innledende og konkrete forespørsler om tilknytning er saklige og ikke-diskriminerende, jf. NEM § 4-6.
- (29) Videre må selve nettilknytningen og prioriteringen av kunder som ber om tilgang skje på objektive og ikke-diskriminerende vilkår. Etablert praksis er at kapasitet skal tildeles den kunden som er først i tid. Hva som er kriteriet for at en kunde anses for å ha kommet først i tid, har nettselskapet som utgangspunkt frihet til å presisere nærmere, men kriteriene må være objektive og ikke-diskriminerende.
- (30) I denne saken har Yara opplyst at de ikke har basert seg på dato for innkommet henvendelse om reservasjon. Yara har derimot lagt til grunn at i en prosess med håndtering av forespørsler om eventuell etablering av bedrifter innenfor industriparken er det viktig å ta i betraktning at slike henvendelser kan strekke seg over lang tid. Hvilken dato som skal legges til grunn som reservasjonsdato er derfor ikke så enkelt å avklare. Yara har fremhevet at de er opptatt av å medvirke til utvikling av prosjekter, slik at de blir modne nok til å komme inn i reservasjonskøen.
- (31) RME vurderer at Yaras fremgangsmåte innebærer en stor grad av skjønn. Kriteriene for Yaras medvirkning til kundenes prosjekter er ikke konkretisert og dette medfører at prioriteringen av søkere fremstår vilkårlig. Yara har opplyst at det er tidspunktet reservasjonssøknaden sendes fra Yara til Arva som er avgjørende for beregningen av kundens rangering i reservasjonskøen. Det er da Yaras handlinger og ikke kundens innsending av søknad det knyttes virkning til. RME legger til grunn at Yaras rangering av reservasjonskøen dermed ikke er i tråd med prinsippet om først i tid, best i rett og i strid med kravet om tilknytning til objektive og ikke-diskriminerende vilkår i NEM § 4-6 første ledd.
- (32) Spørsmålet videre er om Yaras tildeling av 15 MW på vilkår til Intrahouse er i strid med nøytralitetsplikten og kravet til likebehandling. Nøytralitetsplikten og kravet til likebehandling følger av NEM § 4-14 og innebærer at nettselskapet plikter å behandle aktørene likt basert på forhåndskjente objektive og ikke-diskriminerende kriterier.
- (33) I sin vurdering peker RME på at Yara ikke har rangert forespørslene om nettkapasitet i tråd med egne kriterier. Det er heller ikke overensstemmelse mellom rangeringen i listen og faktisk tildelt kapasitet. Hydrokraft er rangert som nr. 2 og nr. 4 reservasjonskøen, mens Intrahouse og ACDC har plass nr. 5 og nr. 6. Likevel har de to sistnevnte blitt tildelt nettkapasitet. Slik RME vurderer saken har Hydrokraft et tidligere søknadstidspunkt enn både Intrahouse og ACDC og skulle da, ut fra Yaras egne tildelingskriterier, hatt bedre prioritet.
- (34) RME vurderer at Yara ved tildeling av 15 MW til Intrahouse, som har plass nr. 5 i reservasjonskøen, ikke har fulgt egne kriterier for reservasjon av kapasitet basert på

likebehandling eller en nøytral måte. Yara har i stedet brutt kravet til nøytralitet og likebehandling i NEM § 4-14.

- (35) Yara har anført at avtale om tildeling av kapasitet på 15 MW med vilkår om utkobling ikke er inngått av Yara som områdekonsesjonær, men tildelt Intrahouse av Yara som uttakskunde. Videre anfører Yara at de som områdekonsesjonær ikke kan trekke tilbake kapasitet overfor en uttakskunde.
- (36) RME vurderer saken annerledes og peker på at det fremgår av tilknytningsavtalen at denne er inngått mellom «Yara Norge as, Glomfjord (Nettselskapet) på den ene side og INTRAHOUSE DATA CENTERS AS (Nettkunden)» på den andre siden. RME vektlegger videre at det i forbindelse med tilknytningen ble opprettet et eget målepunkt for Intrahouse som da ble en nettkunde av nettselskapet Yara. RME mener at dette viser at Yara ved tildelingen av kapasitet har opptrådt som områdekonsesjonær.
- (37) En områdekonsesjonær kan ikke fravike kravet til først i tid best i rett i NEM § 4-6 første ledd, heller ikke om det foreligger en bilateral avtale mellom en uttakskunde og en tredjepart som ønsker tilgang til nettet, eller deling av kapasitet. Det ville åpne for en mulighet til å omgå reservasjonskøen. At Yara har vektlagt en avtale om utnyttelse av restkapasitet mellom Yara som uttakskunde og tredjepart, og på bakgrunn av denne avtalen tildelt kapasitet, opprettet et nytt målepunkt og inngått en tilknytningsavtale med en tredjepart, er ikke i tråd med dagens regelverk.
- (38) Videre vurderer RME spørsmålet om Yara har anledning til å midlertidig tilknytte 30 MW til ACDC, forutsatt at Glomfjord Hydrogen vinner en anbudskonkurranse for levering av hydrogen til hydrogenferger. Dermed om Yara har brutt kravet til nøytralitet og likebehandling ved reservering av disse 30 MW til ACDC.
- (39) RME viser til at det er adgang til å inngå denne type tidsbegrensede avtaler om tilknytning og bruk av en gitt mengde kapasitet i dagens regelverk, jf. NEM-forskriften § 3-1 tredje ledd. Adgangen til å inngå midlertidig avtale om tilknytning er omtalt i Ot.prp. nr. 62 (2008-2009) om lov om endringer i energiloven, s. 357. Adgangen til å avtale en tidsbegrenset tilknytning med vilkår om utkobling forutsetter en klar sluttdato.
- (40) Yara har anført at det ikke var kø på denne typen midlertidig kapasitet. RME legger til grunn at et nettselskap kan ha flere køer for reservering av kapasitet der det er objektive og saklige grunner for et slikt system, men at det må være klart for alle som etterspør netjtjenester at de kan stille seg i ulike typer køer. Kriterier for å få reservert kapasitet, uavhengig av hvilken kø det er tale om, må være i tråd med NEM § 4-6.
- (41) RME kan ikke se at Yara har gjort det kjent for alle aktører at de har flere køer for reservering av kapasitet. RME kan heller ikke se at det er fremlagt kriterier for reservering av kapasitet for en slik alternativ kø. I fraværet av dette finner RME at eventuell ny kapasitet skal gjøres kjent for alle aktørene som står i køen og som etterspør kapasitet i tråd med prinsippet om først i tid, best i rett, jf. NEM § 4-6 første ledd og NEM § 4-14. Ved interesse fra flere, må kapasiteten fordeles i henhold til prinsippet om først i tid, best i rett, jf. NEM § 4-6 første ledd.
- (42) ACDC fremsatte forslaget om å bruke Glomfjord Hydrogens kapasitet på 30 MW den 1. mars 2021, og dermed før del 2 av Hydrokrafts bestilling, som kom inn til Arva den

31. mars 2021. Yara har imidlertid lagt til grunn at det er tidspunktet for når formell søknad sendes inn til Arva som avgjør eventuell strid knyttet til først i tid, best i rett prinsippet. RME forstår det slik at ACDC ikke hadde finansieringsplan på plass per 15. juni 2021, og dermed ikke oppfylte Yaras kriterier for reservering av kapasitet. Slik RME ser det har ikke Yara fulgt sine egne kriterier for reservering av kapasitet. Det utgjør et brudd på NEM § 4-14 og kravet til likebehandling.

- (43) Hydrokraft anfører at både de selv og Norwegian Crystals har reservasjoner med bedre prioritet enn ACDC og Intrahouse, og at de derfor skal rykke opp i reservasjonskøen dersom den betingende reservasjonen til hydrogenprosjektet i Glomfjord bortfaller. Yara har på sin side vist til at det er Arva som må vurdere hvordan de håndterer reservasjonskøen ved endrede forutsetninger for prosjekter som har reservert kapasitet. RME vurderer saken slik at tildeling av kapasitet til kommende kunder skal være tidsbegrenset og at ved bortfall rykker den neste kunden opp i reservasjonskøen. Dersom Glomfjord Hydrogens reservasjon av 30 MW bortfaller skal neste kunde rykke opp i Yaras reservasjonskø.
- (44) For å gjenopprette lovlig tilstand, fatter RME pålegg om at Yara må rette kriteriene for reservering og tildeling av kapasitet i tråd med NEM § 4-6 første ledd, jf. NEM § 8-1, innen 10 uker fra vedtaksdato. Dokumentasjon på at forholdet er rettet skal sendes til RME innen samme frist.
- (45) Med hensyn til spørsmål om Yara også må rette de brudd som har skjedd, slik at ACDC og Intrahouse mister kapasiteten de er tildelt og denne tilbys de øvrige aktørene i reservasjonskøen, viser RME til at hovedregelen er at forvaltningsvedtak gis virkning fremover i tid. Det følger imidlertid av forarbeidene at RME, som følge av sin tvisteløsningskompetanse, har anledning til å fatte vedtak med virkning tilbake i tid. Slik RME vurderer det, er terskelen for å fatte vedtak med virkning tilbake i tid, som utgangspunkt høy.
- (46) RME viser til at det er uheldig dersom Intrahouse, som har innrettet seg og blitt tilknyttet nettet, mister sin nettilknytning som følge av feil fra Yaras side. RME pålegger derfor ikke retting av tilknytningen til Intrahouse på 15 MW på vilkår om utkobling.
- (47) RME finner etter en helhetsvurdering at saken stiller seg annerledes for de 30 MW som kun er reservert til ACDC. Det er fortsatt betydelig usikkerhet knyttet til om de 30 MW vil tildeles noen aktør i industriparken, da eier av hydrogenfergeprosjektet ennå ikke har truffet investeringsbeslutning. Det er derfor begrenset hvor mye ACDC har kunne innrette seg etter reservasjonen. RME varsler derfor at de vurderer å fatte ytterligere pålegg om at Yara må korrigere reservasjonen på 30 MW, slik at reservasjonen gis til den eller de aktørene med høyest prioritet, jf. NEM § 4-6 første ledd.

4 Partenes anførsler

4.1 Hydrokrafts anførsler

- (48) Hydrokraft har i det vesentlige anført:
- (49) Hydrokraft er i all hovedsak enig i RMEs faktiske og rettslige vurderinger i saken. Klagen gjelder kun ett punkt, nemlig RMEs beslutning i vedtakets punkt 5.9 om ikke

å pålegge retting i relasjon til den ulovlige tildelingen av 15 MW nettkapasitet til Intrahouse.

- (50) Hydrokraft er enig i at RME som ledd i tvisteløsningsfunksjonen har kompetanse til å fatte vedtak som ikke bare virker fremover i tid, men også pålegge endringer av etablerte kontraktsposisjoner som virker tilbake. Hydrokraft er videre enig i at terskelen for slike tilbakevirkende rettingspålegg normalt ligger forholdsvis høyt. I denne saken mener imidlertid Hydrokraft at RME i sin konkrete skjønnsutøvelse har lagt terskelen for høyt. Hydrokraft ber om at Energiklagenemnda omgjør RMEs vedtak på dette ene punktet og pålegger retting slik at den ulovlige kapasitetstildelingen til Intrahouse bortfaller i den grad kapasiteten ikke til nå er tatt i bruk av Intrahouse.
- (51) Hydrokraft peker på at faktabeskrivelsene og premissene i RMEs vedtak viser at Yaras overtredelser av nettselskapets nøytralitetsplikt er grove.
- (52) Yara har tildelt kapasitet til en aktør som kom inn i reservasjonskøen senere enn Hydrokraft, og som ikke oppfylte Yaras egne kriterier for modenhet, jf. vedtaket side 24-25. I ettertid har Yara forsøkt å rettferdiggjøre dette med en klart uholdbar argumentasjon om at dette ikke ble gjort av Yara i egenskap av nettselskap og områdekonsesjonær. Dette er ifølge Hydrokraft et graverende brudd på nøytralitetsplikten hvis det skyldes ren rutinesvikt eller manglende bevissthet om roller og regler. Enda mer alvorlige er pliktbruddene hvis de skyldes bevisste prioriteringer av en aktør fremfor en annen.
- (53) Hydrokraft anfører at intensjonsavtalen mellom Yara og Intrahouse dokumenterer bevisst favorisering og særbehandling av en aktør. Etter Hydrokrafts syn representerer Yaras handlemåte og etterfølgende bortforklaringer, sett i lys av intensjonsavtalen mellom Yara og Intrahouse, et nærmest sensasjonelt brudd på nettselskapenes plikt til å opptre nøytralt og ikke-diskriminerende. Dette underbygges også av at RME har varslet et overtredelsesgebyr for alle overtredelsene på 7 millioner kroner. Det er Hydrokrafts syn at Yaras pliktbrudd er svært alvorlige, og at dette må få betydning ved den konkrete skjønnsutøvelsen i spørsmålet om retting bør pålegges.
- (54) Hydrokraft viser til at påleggskompetansen til RME i NEM § 8-1 må ses i sammenheng med RMEs rett og plikt til å avgjøre saker hvor det er uenighet mellom nettselskap og nettkunder. Det fremgår av lovforarbeidene, med henvisning til rettspraksis og juridisk teori, at tvisteløsningsfunksjonen innebærer at NVE (nå RME) kan treffe vedtak som både har tilbakevirkende kraft og griper inn i privatrettslige forhold. Hydrokraft anfører at RME i den konkrete skjønnsutøvelsen har vektlagt hensynene som taler mot retting for høyt i forhold til hensynene som taler for retting. Hydrokraft peker også på at RMEs vedtak ikke redegjør for skjønnsutøvelsen utover å konstatere at terskelen er høy og at det er uheldig dersom Intrahouse mister sin tilknytning som følge av feil fra Yaras side.
- (55) Hydrokraft ber bare om et rettingspålegg som innebærer at Intrahouse mister den nettkapasiteten som ikke er tatt i bruk i dag. Hydrokraft anfører at Intrahouse, eller ACDC, bare bruker en brøkdel av de 15 MW som Intrahouse er tildelt gjennom tilknytningsavtalen med Yara. Basert på nyhetsoppslag knyttet til drift og antall dataservere hos ACDC og Intrahouse våren 2023 legger Hydrokraft til grunn at driften vil trekke en last på ca. 1,2 MW fra nettet. Hydrokraft anfører at Yara og Intrahouse er nærmest til å opplyse saken på dette punkt og at Energiklagenemnda også kan gi

partene pålegg om utlevering av informasjon etter energiloven § 10-1 første ledd i.f. og § 10-1 tredje ledd første punktum.

- (56) Hydrokraft ber kun om retting som ikke går utover den virksomheten som Intrahouse har i drift i dag. Innrettelseshensyn har derfor mindre vekt. Det kan ikke være slik at Intrahouse har noen beskyttelsesverdig rett til å fortsette med å innrette seg ved å gjøre ytterligere investeringer for å ta i bruk en ulovlig kapasitetstildeling etter at RME har konstatert alvorlige forskriftsbrudd. Et rettingspålegg vil videre styrke den individual- og allmennpreventive effekten av reguleringsmyndighetens oppfølging av denne saken og sende et tydelig signal til nettselskap om at brudd på sentrale spilleregler også kan føre til bortfall eller endring av inngåtte avtaler.
- (57) Videre må hensynet til Hydrokraft vektlegges. Virksomheten har siden mars 2021 gitt uttrykk for at selskapet har kundegrunnlag og finansiering klar for å skalere opp virksomheten til 60 MW. Dette gjelder fremdeles. Virksomheten tåler periodiske avbrudd eller reduksjoner i kapasitet godt. Selskapet vil derfor ha umiddelbar nytte av et rettingspålegg som gjør at selskapet får en kapasitetsøkning på rundt 12-13 MW, selv om den er på vilkår om utkobling.

4.2 Yaras anførsler

Yaras anførsler

- (58) Yara har i det vesentlige anført:
- (59) Det foreligger ingen uenighet fra Yaras side hva gjelder vedtakets punkt 1 til 3. Yara klager på vedtakets punkt 4 til 7. Yara har tydeliggjort kriteriene for reservasjon av kapasitet i Yaras nett som følge av denne saken for å unngå fremtidige uenighetsaker. Dette skal imidlertid ikke forstås som en erkjennelse av brudd på forskriftsverket.
- (60) Yara er enig i RMEs oppfatning av praksis knyttet til områdekonsesjonærens plikter, men er uenig i RMEs forståelse av faktum knyttet til Yaras håndtering av den koordinerende konsesjonærrollen.
- (61) Dagens regelverk om nettselskapers opptreden er overordnet og generell. Når et nettselskap skal håndtere andre forespørsler i sitt nett, er det rom for et visst skjønn og ulik praksis blant nettselskapene. Målet er at like tilfeller skal behandles likt. At det ikke foreligger helt klare retningslinjer for håndtering av tilknytningsprosesser hos nettselskapene i forskriftsverket er også omtalt i Strømnettutvalgets utredning, "Nett i Tide" NOU 2022:6. Yara viser særskilt til punkt 7.2.2 i utredningen hvor det fremgår at forskriftsbestemmelsene om tilknytningsplikt etterlater mye rom for skjønnsutøvelse. Utredningen peker på at det i dag ikke er avklart hvordan kriteriene for tilknytning skal praktiseres, men at det er behov for tydeligere rammer.
- (62) I samme utredning fremgår det også at prinsippet om «først i tid, best i rett» praktiseres ulikt i ulike selskaper og at både første henvendelse, signert avtale om netttutredning, investeringsbeslutning for eget prosjekt, signert avtale om anleggsbidrag mv. har vært brukt. Dette viser at det er et knapt og utfordrende regelverk nettselskapene må forholde seg til. Uavhengig av hvilken praksis som har blitt etablert i ulike selskaper og over tid, er essensen i regelverket likebehandling. Det er derfor Yaras syn at så lenge de har likebehandlet alle aktørene i sitt nett er det ikke grunnlag for å stadfeste brudd på dagens forskriftsverk.

- (63) Yara er enig med RME i at reguleringsmyndigheten ikke kan gå inn på vurderinger av hvorvidt det er inngått privatrettslig avtale om kjøp av trafoer, eller hvilke samarbeidsplaner som forelå mellom ACDC og Hydrokraft. Det har heller ikke Yara som netteier mulighet til å gjøre, Yara har kun lagt til grunn de opplysningene som ble gitt av disse aktørene. Når RME likevel legger til grunn Hydrokrafts oppfatning om at en slik avtale ikke er inngått, er resultatet av dette rent faktisk at RME konkluderer i en privatrettslig tvist mellom Hydrokraft og ACDC. Yara er i denne forbindelse en nøytral tredjepart, til og med et nettselskap med nøytralitetsplikt, og Yara har ikke overprøvd hvorvidt det er inngått avtaler mellom partene utover at begge disse aktørene overfor Yara ga uttrykk for en enighet om at Hydrokrafts prosjekt skulle prioriteres i første omgang.
- (64) I tillegg til det ovennevnte, ønsker Yara igjen å understreke at det per i dag er tilstrekkelig kapasitet i Yara sitt nett i Glomfjord Industripark. Flaskehalsen i området ligger på overliggende nettnivå i Arva sitt nett. Yara har hele tiden forholdt seg til de samme modenhetskriterier overfor sine kunder, og sendt reserverasjoner til Arva. Det er imidlertid slik at Arva også har egne modenhetskriterier for å kunne tildele kapasitet i sitt nett. For Yara har det vært uklart hvordan kriteriene mellom de to ulike nettnivåene skal koordineres, og Yara har basert sin kapasitetskø på sine egne kriterier. Regelverket gir ikke føringer for hvordan de ulike nettselskapers kriterier på de ulike nettnivåene skal samkjøres. Yara ønsker en avklaring på dette, og ber derfor om at myndighetene uttrykker sitt syn på hvordan denne problematikken skal håndteres.
- (65) Med hensyn til vedtakets punkt 4, bestrider Yara at de har bedt kundene sende søknader om tilknytning til Arva. Yara har aldri overlatt denne oppgaven til sine kunder. Dette er også dokumentert fra Yaras side. I RMEs brev punkt 5.5.2 er det lagt til grunn at det er Yara som har sendt søknader til Arva. Det er Yaras syn at RME må basere sin vurdering av hvorvidt Yara har oppfylt sin plikt som områdekonsesjonær på den praksisen som faktisk har blitt utøvd. Det anføres at Yara har oppfylt sine plikter etter NEM-forskriften § 3-1.
- (66) Det er videre Yaras syn at selskapets kriterier for reserverasjon av kapasitet rent faktisk har medført at Yara har likebehandlet sine kunder. RME har i vedtaket punkt 5.5.1 lagt til grunn at Yaras kriterier for at et prosjekt skal kunne plasseres i reserverasjonsskøen er objektive og ikke-diskriminerende. I punkt 5.5.2 uttrykker imidlertid RME at Yara ikke baserer seg på dato for innkommet henvendelse om reserverasjon og derfor foretar subjektive vurderinger av modenhet knyttet til prosjektene. Yara viser til at RME har konkludert med at modenhetskriteriene Yara har utarbeidet har vært tilstrekkelig objektive og ikke-diskriminerende. Yara har ikke vurdert modenheten i prosjektene helt uavhengig av disse kriteriene. Lokasjon og finansiering har nettopp vært de sentrale elementene i vurderingen. RME synes imidlertid å gå tilbake til at det er tidspunktet når forespørselen om reserverasjon har kommet inn til Yara som skal legges til grunn, uavhengig av prosjektets utviklingsgrad. Yara kan ikke se at det er grunnlag for å tolke forskriftsverket så strengt.
- (67) Det kan videre virke som at RME i stor grad har kommet til sin konklusjon basert på at Yara har lagt til grunn datoen for oversendelsen til Arva som tidspunkt for reserverasjon. Yara kan ikke se at ordlyden «objektiv» stenger for at tidspunktet for reserverasjonssøknaden til Arva legges til grunn, så lenge den samme praksisen legges til grunn for samtlige kunder i det relevante nettet og forespørslene sendes til Arva i samme rekkefølge som de oppfyller modenhetskriteriene etter Yaras krav for

reservasjon. Det er ikke slik at Hydrokraft har blitt plassert bakover i køen som følge av at Yara har holdt igjen på oversendelser. Hydrokraft har ikke blitt forbigått. Videre må Yaras praksis anses å oppfylle vilkårene i NEM § 4-6 første ledd.

- (68) Med hensyn til vedtakets punkt 6, har RME kommet til at Yara har brutt reglene om nøytral opptreden ved at ACDC/Intrahouse har fått lov til å benytte 15 MW på vilkår som er tildelt Yara som uttakskunde. Konklusjonen synes å bygge på at det er Yara som nettselskap som har tildelt denne kapasiteten, formodentlig basert på en avtale mellom Yara som uttakskunde og ACDC/Intrahouse. Bakgrunnen for at RME mener at det er Yara som nettselskap som har tildelt kapasiteten er at det er inngått en tilknytningsavtale og etablert et eget målepunkt for denne tilknytningen.
- (69) Etter Yaras syn åpner ikke dagens regelverk for RMEs konklusjon. RME har vist til at det er nettselskapet som har plikt til å vurdere om en tilknytning er forsvarlig innenfor rammene av NEM § 3-1 og å gi netjtjenester på ikke-diskriminerende og objektive vilkår. RME har imidlertid i sin vurdering ikke tatt hensyn til at Yara som nettselskap allerede ved tildelingen av disse 15 MW til Yara som uttakskunde, har konkludert med at det er driftsmessig forsvarlig at disse 15 MW benyttes.
- (70) RME har ikke kommentert at dagens regelverk ikke åpner for at nettselskapet trekker tilbake tildelt kapasitet. Eierrollen gir ikke rettslig grunnlag for å pålegge en uttakskunde å gi fra seg kapasitet som allerede er tildelt. I praksis betyr dette at Yara som nettselskap ikke kunne ha tildelt de 15 MW til et selskap på vilkår uten at Yara som uttakskunde godkjente slik tildeling først. Nettselskapet disponerer ikke over denne midlertidig ledige kapasiteten. At det ble opprettet en egen tilknytningsavtale og et tilknytningspunkt skyldtes behovet for en praktisk ordning for å skille mellom Yaras (uttakskunde) forbruk og ACDC/Intrahouse sitt forbruk. I tillegg dreier det seg om forbruk på vilkår, som gjør det nødvendig for Yara (nettselskap) å kunne kontrollere utkoblingen, og dermed ha en avtale, jf. NEM § 3-1. Dette gir ikke rettslige implikasjoner for hvor den ledige kapasiteten kommer fra eller hvordan denne skal anses å ha blitt tildelt.
- (71) Uavhengig av det ovennevnte er Yara av den oppfatning at ACDC/Intrahouse rettmessig kunne ha blitt tildelt kapasiteten. Selskapet bestilte kapasitet og oppfylte kriteriene for en slik tildeling allerede våren 2020. Yara viser her til brev fra Intrahouse datert 30. april 2020. Hydrokraft sendte sin bestilling først i juni 2021, slik også RME har lagt til grunn. ACDC oppfylte kriteriene for reservasjon av kapasitet før Hydrokraft. Yara har følgelig ikke brutt sine kriterier for tildeling av kapasitet i nettet ved at ACDC/Intrahouse har fått mulighet til å utnytte de tidvis ledige 15 MW som allerede er tildelt Yara som uttakskunde.
- (72) Når det kom til muligheten til å utnytte de midlertidige 30 MW, la Yara til grunn at ACDC hadde kommet lenger med sitt prosjekt enn Hydrokraft basert på de tidligere diskusjonene mellom partene, og dermed var den neste i kapasitetskøen. Etter Yaras syn har derfor ikke denne reservasjonen medført noen manglende likebehandling eller brudd på nøytralitetsplikten.
- (73) Videre var det behov for å få avklart om Glomfjord Hydrogen ville foreta en investeringsbeslutning og ta i bruk kapasiteten. Dersom dette likevel ikke ble aktuelt måtte kapasiteten tildeles den neste i Arvas kapasitetskø, som ikke nødvendigvis var sammenfallende med Yaras reservasjonskø. Dette innebærer at det ikke på noe

tidspunkt var endelig avklart om en slik midlertidig utnyttelse av de omstridte 30 MW ville få en realitet. Yara er uansett av den oppfatning at tildelingen til ACDC er håndtert riktig og i samsvar med likebehandlingsprinsippene.

- (74) Med hensyn til pålegg om retting er Yara syn at selskapets kriterier er i tråd med NEM § 4-6 og at det derfor ikke er hjemmel for RMEs pålegg. Samtidig har Yara blitt gjort kjent med at Arva den siste tiden har presisert sine kriterier, og at flere og flere selskaper opererer med stadig mer utbroderte skjemaer for kapasitetstildeling. Yara har også tatt til seg at det tross alt har oppstått en uenighet i denne saken. Dette er noe som det er ønskelig å unngå i fremtiden. Yara har derfor utarbeidet en mer detaljert fremstilling av tilknytningsprosessen og kriterier for reservering og tildeling av kapasitet i sitt nett. Dette arbeidet har ført til en presisering. De objektive og ikke-diskriminerende kriteriene som nå beskrives er i stor grad de samme som de Yara har operert med frem til nå.

4.3 ACDCs anførsler

- (75) ACDC har i det vesentlige anført:
- (76) ACDC er uenig med Hydrokrafts fremstilling av saken, og bestrider denne. ACDC fikk ikke kjennskap til saken før fem måneder etter at Hydrokraft tok saken inn for RME ved klage 14. desember 2021. Videre fikk ikke ACDC partsstatus i saken før 23. september 2022.
- (77) ACDC anfører at ACDC/Intrahouse var først i tid og best i rett med hensyn til sin tilknytningsforespørsel. ACDC viser til at Intrahouse bestilte kapasitet allerede i 2020. Videre anfører ACDC at de faktiske forhold knyttet til kjøp og salg av transformatorer er sentralt for saken og at RME derfor må gå inn i de faktiske forholdene og vurdere disse.
- (78) Hydrokraft hadde i motsetning til Intrahouse, ikke finansiering og heller ikke mulighet til å skaffe nye transformatorer på kort sikt. De hadde heller ingen kunder. Det eneste Hydrokraft hadde, som ikke Intrahouse hadde, var lokaler. ACDC sikret seg lokaler ved å inngå en opsjonsavtale med Yara den 15. mai 2020. Med dette var prosjektet modent etter samtlige kriterier den 15. mai 2020 og er det fortsatt i dag.
- (79) ACDC fastholder at Hydrokraft har brutt avtaler og at RME må ta hensyn til dette i sin vurdering av saken. Med hensyn til spørsmålet om Yara er forpliktet til å dele informasjon om kunders plass i reservasjonskøen, er ACDC enig i at Yara ikke er forpliktet til dette.
- (80) ACDC er sterkt uenig i at Yara ikke har overholdt sin plikt til håndtering av tilknytning- og reservasjonsforespørsler etter NEM § 3-1. Yara har utført arbeidet etter beste evne, i en tid med mange faktorer som måtte hensyntas. Med hensyn til spørsmålet om Yaras kriterier for reservasjon strider mot NEM § 4-6 første ledd, forstår hvorfor RME krever at rangeringen skal være basert på prinsippet om først i tid, best i rett. Etter ACDCs syn er det imidlertid bevist at Intrahouse var først i tid. Følgelig krever ACDC at Yara skal lage en ny rangering.
- (81) Videre anfører ACDC at Yara hele tiden har visst at ACDC/Intrahouse var først og at de ble utsatt for svindel av Hydrokraft. Det at Yara har tildelt kapasitet i lys av dette

er ikke et brudd på NEM § 4-14. Videre mener ACDC at Yara har fulgt egne kriterier for kapasitetsfordeling ved reservering av 30 MW til ACDC.

- (82) Med hensyn til rettingspålegget krever ACDC at Yara skal lage en ny rangert liste, basert på en riktig modenhetsvurdering som ble gjort sommeren 2020. Det er klart at ACDC/Intrahouse da vil ha høyest prioritet, også foran Hydrokraft.

5 Reguleringsmyndigheten for energis innstilling

- (83) I innstillingen datert 23. januar 2024 redegjør RME kort for sakens bakgrunn og vedtaket. RME går deretter over til å redegjøre for partenes anførsler i de ulike klagene. Det er fremlagt ny dokumentasjon og det er fremsatt enkelte nye anførsler i saken.
- (84) Med hensyn til Yaras klage legger RME til grunn at Yara mener at vedtaket datert 30. juni 2023 må omgjøres, slik at det stadfestes at Yara ikke har brutt reglene i NEM-forskriften. Pålegget om retting frafalles. ACDCs klage ble mottatt ett minutt etter klagefristens utløp, men RME har valgt å ta klagen til behandling, jf. forvaltningsloven § 31. ACDC har fremsatt flere nye anførsler som knytter seg til sakens faktiske og rettslige side. RME forstår ACDC slik at de mener at vedtaket må omgjøres som følge av at Yara ikke har brutt regelverket, samt at ACDC/Intrahouse skal få beholde tildelt kapasitet og reservasjoner. ACDC krever også at Yara skal lage en ny rangert liste, basert på modenhetsvurderingene som ble gjort sommeren 2020. Kun Hydrokraft har kommentert klagen til ACDC.
- (85) Hydrokraft har påklaget RMEs beslutning om å ikke pålegge retting av tildeling av 15 MW nettkapasitet til Intrahouse. Hydrokraft har vist til at RMEs skjønnsutøvelse er for unyansert. Terskelen for retting er satt for høyt, RMEs vedtak på dette punktet må derfor omgjøres. Yara har kommentert Hydrokrafts klage, mens de øvrige partene, ACDC og Intrahouse, ikke har inngitt merknader til denne klagen.
- (86) Innledningsvis tar RME stilling til ACDCs anførsler om saksbehandlingsfeil. Det har aldri vært meningen å avvise ACDCs klage. RME har hele tiden ment at ACDC og Intrahouse var parter i saken etter forvaltningsloven § 2. ACDC og Intrahouse ble også orientert om dette i brev datert 23. september 2022. Dette brevet ble sendt ut senere i saksbehandlingsprosessen enn ønsket på grunn av stor arbeidsmengde.
- (87) RME har gjennom behandlingen av uenighetssaken vært opptatt av å sikre kontradiksjon og at saken er tilstrekkelig opplyst til at vedtak kan treffes. Saken er omfattende og har mange dokumenter. Saken har gått over lang tid. Samtlige parter har fått mulighet til å uttale seg om RMEs varsel om vedtak før det ble truffet og partene er gitt mulighet til å påklage vedtaket samt kommentere motpartenes klager. RME har videre veiledet partene og orientert om viktigheten av å sende inn relevant dokumentasjon.
- (88) RME tar til seg at deling av saksdokumenter gjennom Sharepoint ikke ble gjort på en hensiktsmessig måte. RME mener likevel at uenighetssaken er tilstrekkelig belyst, og at vurderingene i saken er basert på det RME har funnet dokumentert og sannsynliggjort. Samtlige parter har fått muligheten til å uttale seg på de ulike trinn i saksbehandlingsprosessen og er gitt anledning til å sette seg inn i sakens dokumenter. Saksbehandlingsprosessen har tatt noe tid, som følge av sakens omfang, men RME kan ikke se at det er begått saksbehandlingsfeil som har påvirket utfallet av saken.

- (89) Med hensyn til vedtakets punkt 1 og 2, kan ikke RME se at de har gått utenfor sin kompetanse til å avgjøre en uenighet om vilkår for tilknytning til og bruk av nettet etter NEM § 4-13.
- (90) I punkt 4 i vedtaket har RME konkludert med at Yara ikke har overholdt sin plikt til håndtering av tilknytning- og reservasjonsforespørsler etter NEM § 3-1. Yara har på sin side anført at de har håndtert søknader fra Hydrokraft i tråd med områdekonsesjonærens plikter i den samme bestemmelsen.
- (91) RME er under noe tvil kommet til at anførselen til Yara ikke tas til følge. Selv om det er riktig at Yara har oversendt kapasitetssøknad til Arva hva gjelder Hydrokraft, har Yaras kommunikasjon om deres egen rolle som områdekonsesjonær i tidligere uttalelser i denne saken vist en manglende forståelse for deres rolle og forpliktelser etter NEM-forskriften § 3-1.
- (92) At Yara, iallfall overfor Hydrokraft, har videresendt tilknytningsforespørselen til Arva og at Yara har avholdt møter med sakens parter, er etter RMEs syn ikke alene tilstrekkelig til at Yara har overholdt alle sine plikter etter NEM-forskriften § 3-1. RME fastholder at Yara ikke i tilstrekkelig grad har håndtert disponering av midlertidig kapasitet eller kapasitet med begrensninger i eget nett på en måte som er i tråd med områdekonsesjonærens ansvar. Det er særlig to forhold som skiller seg ut som særlig uheldig i Yaras håndtering av nettkøen. For det første at Yara har latt en aktør utnytte 15 MW restkapasitet i eget nett. Videre har Yara også gitt ACDC tilsagn om å reservere og senere utnytte 30 MW på vilkår frem til denne kapasiteten eventuelt blir utnyttet av Glomfjord Hydrogen selv om andre sto foran i reservasjonskøen.
- (93) Felles for begge disse tilfellene er at det fremstår som at Yara ikke har forholdt seg til at disse disposisjonene i realiteten er tildeling og reservering av nettkapasitet, med de krav det innebærer. Aktøren som har fått tildelt kapasitet er tilsynelatende rangert lavere enn aktører som ikke er tilbudt denne muligheten. Yaras egen oversikt tyder dermed på at Hydrokraft har blitt forbigått. RME finner etter en helhetsvurdering av saksdokumenter og uttalelser at Yara mest sannsynlig har brutt leveringsplikten i NEM § 3-1.
- (94) I vedtaket punkt 5 kom RME til at Yaras kriterier for reservasjon av kapasitet strider med NEM § 4-6 første ledd. Yara har inngitt en rekke faktiske og rettslige anførsler knyttet til dette punktet.
- (95) RME påpeker for det første at vedtakets punkt 5 ikke retter seg mot Yaras innledende kriterier om lokasjon og finansieringsplan. RME har ingen innvendinger mot disse kriteriene for å skille mellom hvilke aktører som er modne for å reservere kapasitet. RME mener at Yaras praksis knyttet til rangering av køen og tildeling av kapasitet strider med NEM § 4-6 første ledd. RME fastholder at Yaras kriterier for rangering av køen er i strid med regelverket.
- (96) Yara har anført at NEM-forskriften §§ 4-6 og 4-14 samlet må leses slik at det sentrale er at kundene likebehandles. RME fastholder at NEM § 4-6 og NEM § 4-14 til dels regulerer ulike ting. RME mener at selv om et nettselskap for eksempel likebehandler aktører etter NEM-forskriften § 4-14, kan likebehandlingen likevel skje basert på ulovlige vilkår i strid med NEM-forskriften § 4-6.

- (97) Kravet til nettselskap om å sikre markedsadgang for alle som etterspør netttjenester til ikke-diskriminerende og objektive punkttariffer og vilkår er en skjønsmessig regel. RME mener det er naturlig å tolke § 4-6 første ledd i lys av samfunnsutviklingen for best å realisere energilovens formål § 1-2. Nettselskapene har rom for å utøve skjønn, men kjernen i bestemmelsen er likevel klar; Nettselskapene skal sikre markedsadgang basert på objektive og ikke-diskriminerende vilkår og punkttariffer. Dette gjelder også i de tilfeller hvor det er begrenset med nettkapasitet og det er en kø av aktører som ønsker tilgang til nettet.
- (98) Dersom nettselskapet skal ivareta likebehandling av aktører når det er knapt med nettkapasitet i tråd med NEM-forskriften § 4-14, må nettselskapet ha en systematisk fremgangsmåte. Denne fremgangsmåten må være både objektiv og ikke-diskriminerende, jf. NEM-forskriften § 4-6 første ledd. Nettselskapet må ha et fordelingsprinsipp som er objektivt, som kan skille ellers like aktører fra hverandre på en saklig og ikke-diskriminerende måte. I praksis er det etablert at det objektive og ikke-diskriminerende prinsippet for tildeling og reservering av kapasitet er at kapasitet skal tildeles til den kunden som er først i tid. Hva som er kriteriet for at en kunde anses for å ha kommet først i tid, har nettselskapet som utgangspunkt frihet til å presisere nærmere, men kriteriene må være objektive og ikke-diskriminerende.
- (99) Konkret mener Yara at ordlyden «objektiv» ikke stenger for at tidspunktet for reservasjonssøknaden til Arva kan legges til grunn, så lenge den samme praksisen legges til grunn for samtlige kunder og forespørslene sendes til Arva i den samme rekkefølgen som de oppfyller modenheitskriteriene. Slik RME ser det, er det kombinasjonen av Yaras medvirkning og tidspunktet for oversendelse av reservasjonsforespørsel til Arva som er i strid med kravet til objektivitet og prinsippet om først i tid best i rett.
- (100) I vedtaket punkt 6 har RME konkludert med at Yara ikke fulgte egne kriterier for kapasitetsfordeling ved tildeling av 15 MW på vilkår til Intrahouse.
- (101) RME mener at spørsmålet om tilbaketrekning av kapasitet ikke er aktuelt i denne saken. Det er kun nettselskap som kan opprette målepunkt og innvilge og administrere en ordning med tilknytning på vilkår, jf. NEM-forskriften § 3-1 tredje ledd. Når det er opprettet et nytt målepunkt viser dette at Yara har opptrådt som områdekonsesjonær i tildeling av 15 MW på vilkår. Yaras løsning med å omfordele kapasitet de allerede har gitt til seg selv som uttakskunde er en omgåelse av reservasjonsskøen, og i strid med NEM-forskriften § 4-6 og 4-14.
- (102) Yara har fremlagt nye dokumenter i klagerunden, herunder et brev om reservasjon av nettkapasitet datert 30. april 2020. Det gjelder en bestilling på 100 MW til bruk for «datasenteraktivitet» og det vises til finansiering fra en sveitsisk långiver, forutsatt at visse betingelser er oppfylt. RME har tidligere bedt om å få oversendt dokumentasjon som lå til grunn for tilknytningen av ACDC. Det er uklart for RME hvorfor dette dokumentet først legges frem nå, men RME mener likevel at dokumentet er relevant for saken. Etter RMEs syn harmonerer dette brevet dårlig med de andre dokumentene i saken. Det er for det første ikke overensstemmelse mellom rangeringen i reservasjonsskøen Yara sendte inn 1. februar 2022 og faktisk tildelt kapasitet. RME finner videre at motstriden mellom dokumentene enten kan tilsa at rangeringen av aktørene i reservasjonsskøen til Yara er feil slik at Intrahouse og ACDC urettmessig ble forbigått av Hydrokraft som ble rangert som nr. 2 i køen. Dette vil igjen bety at

Yara heller ikke har likebehandlet aktørene utfra kjente kriterier. Alternativt kan motstriden tilsi at Yara ikke forholdt seg til reservasjonen av 30. april 2020 som en reell reservasjon. I stedet har Yara, på tross av at det finnes aktører med bedre prioritet i reservasjonskøen, likevel tildelt 15 MW på vilkår til Intrahouse. RME konkluderer med at det i alle tilfeller er mest sannsynlig at Yara har brutt regelverket og kravet til likebehandling.

- (103) RME finner videre at det også på flere andre punkter er motstrid i dokumentene som er fremlagt av Yara. I reservasjonskøen som Yara sendte inn til RME den 1. februar 2022 er dato for innkommet reservasjon på 15 MW fra Intrahouse oppgitt å være tidlig 2020. I klagerunden hevder Yara at denne reservasjonen kom inn den 30. april 2020, men at den er på totalt 100 MW, og at den egentlig skulle ha vært rangert som nr. 1. I en e-post datert 25. august 2022 skriver Yara at tilsagn på tilknytning av inntil 15 MW ble gitt februar 2020, altså før reservasjonen på 100 MW den 30. april 2020. Videre ble ikke søknaden om kapasitet på vegne av Intrahouse sendt til Arva før den 21. april 2021. Dersom Yara mener at Intrahouse oppfylte reservasjonskriteriene om lokalisering og finansiering allerede i 2020, er det uklart hvorfor søknaden ikke ble sendt tidligere.
- (104) Videre mener RME at det er uklart om Intrahouse faktisk hadde finansieringsplan den 21. april 2021, tidspunktet for Yaras søknad om kapasitet til Arva. I en e-post fra Yara til Hydrokraft datert 15. juni 2021 skriver Yara at finansiering er et forhold som fortsatt mangler og må på plass for ACDC/Intrahouse. Yara har likevel reservert kapasitet til intrahouse.
- (105) Reservasjon og tildeling av kapasitet på 15 MW på vilkår til Intrahouse er ikke omtalt i listen Yara har fremlagt over Arvas mottatte søknader. I listen er det en reservasjon til et ikke navngitt datasenter i Glomfjord Industripark på 40 MW. RME vurderer saken slik at verken denne reservasjonen eller en reservasjon på 100 MW på vegne av ACDC/Intrahouse, harmonerer med opplysningene i Arvas reservasjonskø. Samlet sett tilsier ikke opplysningene RME har mottatt i saken at Intrahouse sin reservasjon av 15 MW er den samme reservasjonen som omtales i Arvas kø på 40 MW for en datasenteraktør. RME kan derfor ikke se at bestillingen på 15 MW, som overstiger kravet på 2 MW som er Yaras kriteriet for å sende forespørselen til Arva, er tatt inn i Arvas liste. Det er videre et poeng i seg selv at tilkobling av 15 MW på vilkår om utkobling og en ordinær tilknytning på 100 MW ikke er det samme.
- (106) Det er vanskelig å fastslå om og eventuelt når Intrahouse faktisk oppfylte kriteriene til Yara for tildeling av kapasitet. RME finner det nærliggende at Intrahouse ikke hadde en finansieringsplan i 2021. En slik forståelse av faktum harmonerer også med Yaras rangering av egen reservasjonskø. Motstriden mellom dokumenter som Yara har fremlagt tilsier at Yara ikke har hatt kontroll over reservasjonskøen og at alle tilknytningsforespørsler ikke har vært systematisk likebehandlet.
- (107) I punkt 7 i vedtaket kom RME til at Yara ikke hadde fulgt egne kriterier for kapasitetsfordeling ved reservering av 30 MW til ACDC. Hydrokraft har fremlagt nye opplysninger om at Glomfjord Hydrogen ikke vant anbuds konkurransen. Spørsmålet om Yara brøt reglene i NEM-forskriften § 4-14 ved håndteringen av reserveringen av nettkapasitet til ACDC på 30 MW må likevel behandles, da dette er påklaget.

- (108) Yara anfører at Intrahouse/ACDC oppfylte kriteriene for reservasjon av kapasitet for Hydrokraft oppfylte de samme, jf. fremlagt brev av 30. april 2020. I brev av 15. juni 2022 har Yara samtidig anført at reserveringen av 30 MW på vilkår til ACDC først ble lansert overfor Yara den 1. mars 2021 av ACDC. Videre har Yara i samme brev lagt til grunn at alle foran ACDC på listen hadde fått sine behov dekket på dette tidspunktet. Ettersom 30 MW på vilkår er noe annet enn en tilknytning på 100 MW og fordi Yara opplyser at ACDC initierte dette tilknytningsprosjektet først ett år etter den angivelige bestillingen på 100 MW, synes de to forespørslene å gjelde ulike forhold.
- (109) Det er også på dette punktet andre saksdokumenter som synes å stå i motstrid med bestillingen på 100 MW. I Yaras egen reservasjonskø har Yara lagt til grunn at forespørselen om reservering av 30 MW på vilkår til ACDC først ble sendt til Arva den 21. april 2021, ett år etter den angivelige bestillingen av 100 MW. Opplysningene stemmer ikke overens med Yaras egen rangering av reservasjonskøen. Yara hevder at bestillingen av 30. april 2020 er rettmessig og at de kunne ha prioritert denne henvendelsen., samtidig som de opplyser at det avgjørende for rangeringen av forespørsler er tidspunktet bestillingen ble sendt til Arva.
- (110) Det har vært mye korrespondanse mellom partene knyttet til et avtaleforhold mellom ACDC og Hydrokraft, herunder at partene hadde avtalt at Hydrokraft skulle prioriteres i køen. RME er enig med Yara i at det er relevant å vurdere hvilke faktiske forhold nettselskapet måtte forholde seg til når de skulle vurdere hvorvidt nettselskapets egne kriterier for reservasjonen var oppfylt. RME oppfatter likevel at Yara ikke behandlet ACDCs brev som en bestilling på 100 MW, og at dette var fordi Hydrokraft skulle prioriteres i reservasjonskøen. Dette er en del av det faktiske grunnlaget i saken, selv om RME ikke tar stilling til eventuelle avtalerettslige brudd mellom ACDC og Hydrokraft.
- (111) Det er for RME ikke klart at ACDC hadde finansieringsplan på plass på tidspunktet de fikk tildelt kapasitet. I en e-post fra Yara til Hydrokraft i 2021 skriver Yara som nevnt at finansieringsbevis er et forhold som fortsatt må på plass for ACDC/Intrahouse. Yara har likevel reservert kapasitet til ACDC. RME kan ikke utelukke at ACDC i dialog med Yara sendte inn en bestilling i tidsperioden før Hydrokrafts bestilling av trinn 2 og at kriteriene for å reservere kapasitet var oppfylt. Selv om det er rom for tvil hva gjelder dette punktet, har RME likevel funnet det mest sannsynlig at Yara ikke har fulgt sine egne kriterier for reservering av kapasitet og således brutt NEM-forskriften § 4-14 og kravet til likebehandling.
- (112) Med hensyn til Hydrokrafts klage på vedtakets punkt om retting mener RME at det ikke er grunnlag for omgjøring. RME er imidlertid enig i at de i vedtaket kunne ha redegjort nærmere for skjønnsutøvelsen som ligger grunn for beslutningen om ikke å fatte pålegg om retting. Forhold som taler for retting i denne saken er at dette kan gjøres forholdsvis enkelt, uten omfattende etterberegninger overfor mange kunder. Det er videre tale om flere alvorlige pliktbrudd fra Yaras side og nettkapasiteten i området er et knapphetsgode. På den annen side må det tas hensyn til at ACDC/Intrahouse har inngått kontrakter og andre forpliktelser med tredjeparter, som vil medføre utfordringer for selskapet dersom kapasiteten trekkes tilbake. Selv om innrettelsen i dag er liten med hensyn til bruk av MW, betyr ikke det at tilbaketrekning ikke får konsekvenser for selskapene. Selskapene har videre innrettet seg i god tro, noe som tilsier ekstra varsomhet i vurderingen av om pålegg om retting skal gis. Det er videre et tilleggsmoment at RME ikke har tilstrekkelig informasjon til å stadfeste om og

eventuelt når Intrahouse oppfylte reservasjonskriteriene for 15 MW på vilkår. Det avgjørende er uansett at ACDC ikke bør straffes for feil begått av nettselskapet.

6 Partenes merknader til RMEs innstilling

6.1 Yaras merknader til RMEs innstilling

- (113) Yara har i det vesentligste anført:
- (114) Klagen er fortsatt dekkende for Yaras syn, men RMEs innstilling viser at RME har misforstått enkelte av Yaras anførsler.
- (115) Gjennomgående er det Yaras syn at RME supplerer NEM-forskriften med bransjepraksis og praktiske hensyn for å etablere det RME anser som en riktig håndtering av kapasitetsforespørsler. Ordlyden i bestemmelsene er nokså generell, og Yara fastholder at denne saken er håndtert innenfor det spillerommet som ligger i NEM-forskriftens bestemmelser.
- (116) Yara har ikke anført at RME mangler kompetanse til å avgjøre uenighetsaken. Yara mottok informasjon fra ACDC og Hydrokraft om at disse samarbeidet og at Hydrokraft skulle prioriteres og har i sin håndtering av saken basert seg på den informasjonen kundene har gitt løpende. Yara stiller spørsmål ved hvilken undersøkelsesplikt nettselskapet har og i hvilken grad en må overprøve den informasjonen kundene gir når forespørsler om tilknytning skal håndteres. En del av dokumentasjonen er vanskelig å få til å henge sammen, og dette skyldes at kontakten med kundene ikke har vært strømlinjeformet. Yara har håndtert den meddelte informasjonen etter beste evne og har ikke på noe tidspunkt selv hatt noen interesse i, eller motivasjon for, å favorisere noen av kundene. Ei heller å hevde at en samarbeidsavtale mellom kundene eksisterte. Dersom Energiklagenemnda kommer til samme resultat som RME, basert på at det ikke forelå noen avtale mellom ACDC og Hydrokraft, ber Yara om å få klarlagt hvor langt et nettselskap er forpliktet til å undersøke eksistensen av en avtale, utover at partene selv bekrefter den.
- (117) Yara stiller seg tvilende til at RME kan konkludere med at de har brutt sine forpliktelser som områdekonsesjonær som følge av at det fremstår som at Yara har latt kundene selv sende søknader til Arva. Dette er uriktig faktumforståelse fra RMEs side. Yara har utelukkende gitt uttrykk for at det var ønskelig med en ordning hvor kundene sendte sine reservasjoner direkte til Arva.
- (118) Med hensyn til forståelsen av NEM-forskriften §§ 4-6 og 4-14, misforstår RME Yaras klage. Yara er enig i at § 4-6 regulerer vilkår som stilles i forbindelse med tilknytning av kunder. Yara mener at imidlertid at RME i for stor grad legger til grunn at bestemmelsen gir konkret veiledning og stiller konkrete krav. Yara er enig i at kravet om objektive og ikke-diskriminerende punkttariffer og vilkår innebærer at kravene for å få reservert kapasitet må være etterprøvbare og behandle like tilfeller likt.
- (119) RMEs gjennomgang viser at kriteriene først og fremst stammer fra en praksis som er etablert av myndigheter og bransjen som følge av at forskriften er utilstrekkelig. Yara fastholder at bestemmelsen gir rom for at kravene som stilles kan oppfylles på ulike måter.

- (120) Med hensyn til tildeling av 15 MW av Yaras tildelte kapasitet til en annen aktør på vilkår, er Yara uenig i RMEs tilnærming der det legges avgjørende vekt på at det er etablert et nytt målepunkt bak nettselskapet og i den forbindelse inngått en tilknytningsavtale. Yara fastholder at spørsmålet om tilbaketrekning av tildelt kapasitet er sentralt. Dersom man legger RMEs syn til grunn, vil det innebære at Yara som nettselskap har trukket tilbake en del av kapasiteten som var tildelt en kunde. At denne kunden var Yara, er tilfeldig i dette tilfellet. Yara ber Energiklagenemnda vurdere dette.
- (121) Basert på RMEs vedtak og innstilling, er Yara usikre på om det har kommet tydelig nok frem hvordan disse 15 MW kan utnyttes i praksis. Elektrokjelene som disse 15 MW knytter seg til, er tett integrert i Yaras styresystem for produksjon av mineralgjødsel, og pådraget til kjelene reguleres automatisk ut fra dampbalansen i Yaras anlegg. Deler av tiden er pådraget til elektrokjelene null, og kapasiteten som da er frigjort kan ved god integrasjon, benyttes av en svært fleksibel bruker. Ved variasjoner i Yaras produksjonsprosess vil kjelene dra på med nødvendig effekt og må da reduseres tilsvarende hos annen bruk.
- (122) Yara fastholder at det er Yara som uttakskunde som har åpnet for ACDCs bruk av tilgjengelig kapasitet, og har sørget for en god samhandling mellom de to typene forbruk. Yaras rolle som nettselskap har her utelukkende vært knyttet til det formelle, for å forenkle måling og avregning. Det kunne like gjerne vært håndtert kun med avtale mellom Yara som uttakskunde og ACDC. Yara som nettselskap har ingen hjemmel til å disponere over den variable ledige kapasiteten i produksjonssystemet. Det endres ikke av at nettselskap har bidratt til praktisk håndtering av at ACDC er gitt tilgang til den variable ledige kapasiteten. Denne type ledig kapasitet er ikke nevneverdig annerledes enn annen variabel ledig kapasitet nettselskapene vil kunne finne blant sine kunder, og som ingen nettselskap på noe tidspunkt har hevdet at de kan disponere over.

6.2 ACDCs merknader til RMEs innstilling

- (123) ACDC har i det vesentligste gjort gjeldende:
- (124) Yara bør ikke ilegges foretaksstraff.
- (125) ACDC har ikke anført at RME har begått saksbehandlingsfeil, men har utelukkende vært opptatt av å få korrekt faktum knyttet til forholdet mellom partene lagt til grunn i saken. Med hensyn til oversendelse via Sharepoint, er ACDCs syn utelukkende at det er viktig at RME tar lærdom av at denne måten å dele dokumenter usortert på ikke fungerer. ACDC er svært fornøyd med at RME har tatt dette til etterretning.
- (126) Med hensyn til spørsmålet om transformatorene, er ikke disse i seg selv sentrale. Poenget har vært å få frem at saken er feilaktig og uriktig fremstilt fra Hydrokrafts side. ACDC fastholder at saken dreier seg om at Hydrokraft har klaget inn Yara for å ha gitt strøm til en aktør (ACDC) som vitterlig bestilte strøm før Hydrokraft selv. I tillegg benytter Hydrokraft i dag seg av strøm som egentlig skulle gått til ACDC. Intrahouse var først av alle aktørene og bestilte 100 MW i april 2020.
- (127) Med hensyn til finansiering fastholder ACDC at Intrahouse hadde finansiering da de bestilte 100 MW. Hydrokraft fikk kapasitet gjennom en kommersiell avtale mellom Intrahouse og Hydrokraft. Denne avtalen bestrider nå Hydrokraft at eksisterer.

- (128) Grunnen til at det tok lang tid å sende inn reservasjonene til Arva våren 2021 var ikke mangel på finansiering, men at både Yara og ACDC fikk indikasjoner på at Hydrokraft urettmessig forsøkte å få kapasitet på Intrahouse sin bekostning ved å late som det aldri var inngått noen avtale. Samtidig var det klart at Hydrokraft hadde fått tildelt strøm nettopp fordi Hydrokraft hevdet at en slik avtale forelå.
- (129) Med hensyn til e-posten fra 15. juni 2021, om finansiering, så har RME misforstått innholdet i denne. På samme måte som Hydrokraft må vise finansieringsbevis for å få kjøpt en ny trafo/nettstasjon, ville også ACDC måtte gjøre det. Dette hadde ingenting med finansieringssituasjonen for datasenteret å gjøre, og var bare aktuelt dersom ACDC måtte kjøpe ny hovedtrafo. ACDC hadde finansiering på dette tidspunktet. ACDC var svært kostnadseffektive og kunne fullfinansiere et 100 MW datasenter med noen få millioner i grunninvesteringer, som følge av markedssituasjonen hvor kundene var villig til å finansiere egen infrastruktur. Det var kun husleie og de første transformatorene som måtte finansieres «up-front».

7 Energiklagenemndas vurdering

- (130) Nemnda vil i det følgende vurdere de ulike punktene i RMEs vedtak, inkludert noen korte bemerkninger knyttet til punkt 3, på tross av at dette ikke er særskilt påklaget av noen av partene.
- (131) Energiklagenemnda kan prøve alle sider av saken, jf. forvaltningsloven § 34 annet ledd, jf. forskrift om Energiklagenemnda § 1 første ledd. Dette innebærer at nemnda kan vurdere hvorvidt vedtaket har tilstrekkelig hjemmel, hvorvidt det foreligger saksbehandlingsfeil og om riktig faktum har blitt lagt til grunn. I tillegg kan nemnda prøve de skjønsmessige sidene ved vedtaket.

Spørsmål om avvisning og tvist om avtale om kjøp av transformatorer

- (132) Vedtakets punkt 1 og 2 omhandler RMEs kompetanse i uenighetssaker etter NEM § 4-13. I vedtakets punkt 1 slår RME fast at uenighetssaken om nøytralitet og likebehandling ikke skal avvises. I vedtakets punkt 2 konkluderer RME med at de ikke vil avgjøre tvisten knyttet til spørsmålet om kjøp av transformatorer, fordi RME ikke har kompetanse til å avgjøre dette, jf. NEM-forskriften § 4-13. RME viser til at dette er et privatrettslig spørsmål.
- (133) Energiklagenemnda stiller seg bak RMEs vurdering med hensyn til både vedtakets punkt 1 og 2. Bestemmelsen i NEM § 4-13 gir RME hjemmel til å behandle uenighetssaker, og det er klart at denne saken omhandler uenighet om vilkår for tilknytning til og bruk av nettet. Det er følgelig ikke grunnlag for å avvise saken som følge av manglende kompetanse fra RMEs side. Imidlertid gir ikke NEM § 4-13 RME hjemmel til å avgjøre privatrettslige spørsmål. Energiklagenemnda er enig med RME i at uenigheten mellom ACDC og Hydrokraft knyttet til kjøp av transformatorer må betraktes som et privatrettslig spørsmål, som ikke har direkte relevans for de spørsmål denne saken gjelder.

Innsyn i reservasjonskøen

- (134) I vedtakets punkt 3. konkluderer RME med at Yara etter NEM-forskriften § 4-14 ikke har plikt til å dele informasjon om kunders plass i reservasjonskøen med andre kunder.

- (135) Hydrokraft anførte opprinnelig at Yara pliktet å gi innsyn i reservasjonskøen, og viste til NEM § 4-14. RME vurderte at det ikke foreligger lov- eller forskriftshjemmel i energilovgivningen som direkte pålegger nettselskapene å dele informasjon om hvilke selskaper som har reservert kapasitet.
- (136) Energiklagenemnda er enig med RME i at verken NEM §§ 4-6, 4-7 eller 4-14 gir hjemmel til å pålegge konsesjonærene å utgi opplysninger om andre aktørers plass i reservasjonskøen, særlig ikke opplysninger som kan være underlagt taushetsplikt. I likhet med RME, understreker likevel nemnda at nettselskapene bør praktisere mest mulig åpenhet med hensyn til fordeling av kapasitet i nettet. Det vil ofte være mulig å si noe om når tilknytning kan forventes uten å avsløre forretningshemmeligheter om de øvrige aktørene i køen.

Brudd på plikten til håndtering av tilknytning- og reservasjonsforespørsler etter NEM § 3-1

- (137) Hva gjelder punkt 4 i vedtaket, finner Energiklagenemnda ikke at det er dokumentert konkrete brudd på tilknytningsplikten i NEM § 3-1 knyttet til den praktiske håndteringen og innsending av søknader. Bestemmelsens første ledd lyder:
- «Områdekonsesjonæren skal etter energiloven § 3-3 levere elektrisk energi til alle kunder innenfor det geografiske området konsesjonen gjelder for, tilknytte nye anlegg for uttak av elektrisk energi og om nødvendig investere i nettanlegg. Reguleringsmyndigheten for energi kan gi dispensasjon fra disse pliktene når særlige grunner tilsier det.»
- (138) Det er områdekonsesjonæren som er pliktsubjekt etter bestemmelsen og det er denne som skal stå for nødvendige tiltak for tilknytning av nye uttakskunder, og håndtere forbruksøkninger hos eksisterende kunder i sitt distribusjonsnett. I dette ligger det blant annet at det er områdekonsesjonæren selv som har ansvar for å innhente informasjon fra overliggende nett om eventuelle investeringer eller kapasitetsbegrensninger. Kunden skal kunne forholde seg til områdekonsesjonæren og ikke eier av overliggende nett, og det er områdekonsesjonæren som selv må håndtere forespørsler om tilknytning og forbruksøkninger.
- (139) Ved spørsmål om en områdekonsesjonær har brutt regelverket, må det etter nemndas syn fastlegges hva bruddet rent konkret består i. I vedtaket viser RME til at de legger til grunn Yaras tidligere uttalelser i saken, hvor det fremgår at de mener at det er kundens eget ansvar å sende inn formell søknad til regionalnetteier, og at Yara skal opptre som rådgiver eller veileder for aktører som ønsker nettilknytning. Videre viser RME til at Yara også har uttalt at opprykk ved bortfall av en betinget reservasjon er et forhold som Arva skal vurdere, ikke Yara. Samt at det er Arva som håndterer reservasjonskøen ved endrede forutsetninger for prosjekter som har reservert nettkapasitet. RME mener Yaras uttalelser samlet viser at Yara ikke har vært sitt ansvar som områdekonsesjonær bevisst, og at Yara har lagt opp til en praksis hvor kunden og overliggende netteier blir ansvarlig for reservasjonsprosessen heller enn Yara selv.
- (140) Yara har i klagen dokumentert at de stod for innsendingen av den aktuelle søknaden til Arva. Yara forklarer videre at de ikke mente at de rent faktisk lot aktørene sende søknadene til regionalnettseier selv, men at de mente at dette ville ha vært en praktisk

løsning, all den tid kapasitetsproblemene ligger på regionalnettnivå. Yara har videre dokumentert at de har opprettet og håndtert en reservasjonsskø i eget nett.

- (141) I innstillingen datert 23. januar 2024 har RME under tvil opprettholdt vedtakets punkt 4. RME viser til at Yaras egen oversikt tyder på at Hydrokraft har blitt forbigått. RME finner at Yaras forklaring i brev datert 15. juni 2022, og fremlagt reservasjonsskø, tilsier at Yara ikke har overholdt pliktene en områdekonsesjonær har til å håndtere tilknytning og reservasjonsforespørsler i eget nett. RME vektlegger også at Yara har uttalt at det er Arva som håndterer reservasjonsskøen ved endrede forutsetninger for prosjekter som har reservert nettkapasitet i brev av 15. juni 2022. RME finner videre at Yara ikke i tilstrekkelig grad har håndtert disponeringen av midlertidig kapasitet eller kapasitet med begrensninger i eget nett, på en måte som er i tråd med områdekonsesjonærens ansvar, slik at aktørene får tilgang og mulighet til å reservere nettkapasitet på like vilkår. Dette knytter seg konkret til håndtering av 15 MW restkapasitet i eget nett og 30 MW på vilkår i påvente av hydrogenfergeprosjektet. RME viser imidlertid til at disse forholdene er vurdert nærmere i vedtakets punkt 6 og 7. RME konkluderer med at de etter en helhetsvurdering av saksdokumenter og uttalelser finner at Yara mest sannsynlig har brutt leveringsplikten i NEM § 3-1
- (142) Slik Energiklagenemnda vurderer saken har Yara dokumentert at de har stått for oversendelse av søknader til overliggende netteier Arva, og at selskapet selv har organisert en reservasjonsskø i eget nett. Følgelig har ikke Yara overlatt reservasjonsprosessen til kunden selv eller overliggende netteier. Nemnda er enig med RME i at enkelte av Yaras beskrivelser i brev sendt inn i anledning saken kan tilsi at selskapet ikke har vært sin rolle bevist i den grad en områdekonsesjonær bør være. Imidlertid er det vanskelig å se at dette i seg selv kan kvalifisere til å være et brudd på områdekonsesjonærens plikter etter NEM § 3-1.
- (143) Med hensyn til hvorvidt Yara har overholdt plikten til å reservere nettkapasitet på like vilkår, er dette etter nemndas syn et spørsmål om Yara har overholdt nøytralitetsplikten i NEM § 4-14, og ikke et spørsmål om overholdt leveringsplikt etter NEM § 3-1. RME er selv noe uklar på dette i innstillingen punkt 4.3. Her viser RME til at Yara ikke i tilstrekkelig grad har håndtert disponeringen av midlertidig kapasitet eller kapasitet med begrensninger i eget nett, og at dette knytter seg til de 15 MW restkapasitet i eget nett og 30 MW på vilkår i påvente av hydrogenfergeprosjektet. RME viser imidlertid så til at disse forholdene er vurdert nærmere i vedtakets punkt 6 og 7, som omhandler kravene til nøytral opptreden i NEM § 4-14, og ikke NEM § 3-1.
- (144) Etter dette finner ikke nemnda grunnlag for å konkludere med at Yara har brutt sin plikt til håndtering av tilknytnings- og reservasjonsforespørsler etter NEM § 3-1. Tvert imot har Yara dokumentert at de har tatt imot de henvendelsene de har fått, organisert en reservasjonsskø og sendt søknader til regionalnettseier Arva. Nemnda kan ikke se at det kan være grunnlag for å konstatere brudd på leveringsplikten basert på en mer skjønnsmessig helhetsvurdering av Yaras ulike utsagn i anledning saken, slik RME til dels synes å legge til grunn i innstillingen. Spørsmålet om Hydrokraft er forbigått med hensyn til tildeling av 15 MW restkapasitet og 30 MW på vilkår, må vurderes i lys av områdekonsesjonærens plikter etter NEM §§ 4-6 og 4-14, som stiller krav til markedsadgang og nøytral opptreden.
- (145) Nemnda har etter dette kommet til at Yara gis medhold i sin klage når det gjelder vedtakets punkt 4.

Yaras kriterier for reservasjon av kapasitet vurdert opp mot reglene i NEM § 4-6

- (146) I vedtakets punkt 5 har RME konkludert med følgende: «*Yara Norge AS' kriterier for reservasjon av kapasitet strider med NEM-forskriften § 4-6, første ledd.*»
- (147) Før nemnda går nærmere inn på denne problemstillingen, vil den redegjøre for visse grunnleggende prinsipper som vurderingen må bygge på. Nemnda gjennomgår først hjemmelsgrunnlaget, NEM-forskriften § 4-6 første ledd, og kravene som stilles til områdekonsesjonæren med hensyn til organisering og håndtering av reservasjonskø i nettet.
- (148) NEM-forskriften § 4-6 første ledd lyder:
- «Konsesjonærene skal sørge for markedsadgang for alle som etterspør netjtjenester til ikke-diskriminerende og objektive punkttariffer og vilkår. Med punkttariffer forstås tariffer som er referert til kundens tilknytningspunkt til nettet, og som er uavhengig av avtaler om kjøp eller salg av kraft.»*
- (149) Ordlyden i seg selv slår utelukkende fast at områdekonsesjonæren skal sørge for markedsadgang for alle som etterspør netjtjenester, og at dette skal skje basert på ikke-diskriminerende og objektive vilkår. Bestemmelsen regulerer ikke reservasjonskøer direkte, og dette er heller ikke detaljregulert noe annet sted i forskriftsverket. Det kan likevel ikke være tvilsomt at bestemmelsen må anses å omfatte områdekonsesjonærens plikt til å organisere og håndtere en reservasjonskø i de tilfellene hvor det ikke er ledig kapasitet til alle som etterspør netjtjenester. Nemnda viser her til bestemmelsens ordlyd som klart slår fast at områdekonsesjonær «*skal sørge for markedsadgang for alle som etterspør netjtjenester*» (*understreket her*).
- (150) Energiklagenemnda peker videre på at ordlyden «*ikke-diskriminerende og objektive punkttariffer og vilkår*» naturlig må forstås slik at det må dreie seg om entydige og saklige kriterier som ikke favoriserer enkelte grupper, næringer eller lignende, og som i liten grad gir rom for skjønnsutøvelse. Det er ellers få tilgjengelige rettskilder som kaster lys over hvilke konkrete plikter NEM § 4-6 oppstiller for områdekonsesjonærene.
- (151) I Energidepartementets høring vedrørende endringer i forskrift om nettregulering og energimarkedet (NEM) om modenheitsvurderinger mm datert 7. mai 2024 har departementet lagt til grunn at nettselskapets eventuelle prioritering mellom kunder som ber om tilknytning eller økt kapasitet skal skje på objektive og ikke-diskriminerende vilkår. Det er gjennom praksis etablert at tildeling av kapasitet til den som spurte først vil være en objektiv og ikke-diskriminerende tildeling av kapasitet. Dette omtales gjerne som prinsippet om først i tid, best i rett. Dette er også innarbeidet i bransjen, og i departementets høringsnotat er det vist til forslag til bransjenorm for nettilknytning fra Energi Norge datert 22. oktober 2021. I forslaget til bransjenorm vises det til at alle nettselskapene operer med et førstemann til mølla-prinsipp, men at praksis for når i tilknytningsprosessen nettkapasiteten blir reservert, og prinsipper for køordning, varierer fra nettselskap til nettselskap.
- (152) Det var først i 2021 at Energi Norge ba DNV om å utarbeide et forslag til bransjenorm. Nemnda kan ikke se at det før denne tid eksisterte klare og konkrete regler og retningslinjer for organisering av tilknytning og reservasjoner, verken fra

myndighetenes eller bransjeorganisasjoners side. Den 14. juni 2022 avga Strømnettutvalget sin utredning NOU 2022:6 «Nett i tide – om utvikling av strømmettet». I punkt 7.2.2 skriver utvalget:

«Forskriftsbestemmelsene om tilknytningsplikt etterlater mye rom for skjønnsutøvelse, noe som kan gi mindre forutsigbarhet for nettkundene. Tydeligere rammer for tilknytningsprosessen kan gi større forutsigbarhet for nettkundene enn det som er tilfellet i dag. Dette gjelder både med hensyn til hvilken framdrift nettselskapet skal ha samt hvilken informasjon nettselskapet trenger fra nettkunden i de ulike stegene i prosessen. Tydeligere rammer kan gis på forskjellige måter, med ulik grad av forpliktelse. I dag har det enkelte nettselskap stort spillerom til å fastsette rammene for sin egen tilknytningsprosess. Dette gir stor grad av fleksibilitet, men mangel på forhåndsdefinerte kriterier og ulik praktisering mellom nettselskap gir samtidig uforutsigbarhet for kundene» (understreket her).

(153) I punkt 7.2.5 fastslår utvalget:

«Prinsippet om først i tid, best i rett er dagens kriterium for tildeling av ledig kapasitet, og for organisering av kø ved manglende kapasitet. Som beskrevet over er det imidlertid ikke alltid tydelig hva som faktisk er kriteriet for å være først i tid.»

(154) Basert på det foreliggende rettskildebildet og langvarig bransjepraksis, legger nemnda til grunn at NEM § 4-6 oppstiller krav til at nettselskapenes prioritering mellom kunder som ber om tilknytning eller økt kapasitet, skjer på objektive og ikke-diskriminerende vilkår, og at de baserer seg på prinsippet om først i tid, best i rett. Utover dette har nettselskapene hatt stor grad av fleksibilitet. Hva som skal legges til grunn som reservasjonstidspunkt for den enkelte kunde er ikke entydig avklart, verken gjennom rettsregler eller bransjepraksis.

(155) Den aktuelle saken er en uenighetssak mellom Hydrokraft og Yara, hvor Hydrokraft har klaget inn Yara med påstand om at sistnevnte har tildelt nettkapasitet til ACDC og Intrahouse i strid med reservasjonsskøen til Yara. Etter nemndas syn må Yaras retningslinjer, den konkrete håndtering av tilknytningsforespørlene og organiseringen av reservasjonsskøen vurderes opp mot regelverket slik det var forstått og praktisert på den aktuelle tid, altså i 2020-2021. Det fremgår av innsendt dokumentasjon at Yara har oppdatert retningslinjene sine i etterkant av RMEs vedtak. Nemnda finner ikke grunn til å gå inn på en vurdering av disse oppdaterte retningslinjene.

(156) På det aktuelle tidspunktet skilte Yara mellom innledende og mer konkrete henvendelser. Ved konkrete henvendelser foretok Yara en vurdering av hvilket kapasitetsbehov søkeren hadde, og om det var tilstrekkelig kapasitet i Glomfjord Industripark til dette. Dersom kapasitetsuttaket var større enn 2 MW, måtte reservasjonssøknad sendes til Arva. Nemnda forstår det slik at Arva som regionalnetteier hadde satt grensen på 2 MW. Før en konkret henvendelse skulle sendes videre til Arva la Yara til grunn at følgende kriterier måtte være oppfylt:

- Lokalisering i Glomfjord Industripark må være avklart og på plass.
- Plan for realisering av prosjekt, herunder finansieringsplan, må være på plass.

- (157) En konkret forespørsel måtte da anses å foreligge dersom lokasjon i industriparken, samt finansieringsplan, var mottatt. Energiklagenemnda er enig med RME i at NEM § 4-6 ikke er til hinder for å vektlegge slike enkle modenhetskrav for å hindre at aktører uten realistiske utsikter, reserverer kapasitet til fortrenghet av andre aktører. Dette må ligge innenfor den fleksibiliteten NEM § 4-6 er antatt å gi. Slik nemnda ser det, har Yara anvendt saklige og enkelt etterprøvbare kriterier som ikke strider med NEM § 4-6 og retten til markedsadgang på objektive og ikke-diskriminerende vilkår.
- (158) Yara har opplyst at så snart de to kriteriene om lokalisering og finansieringsplan er oppfylt, sendes reservasjonen til Arva. Det er tidspunktet Yara sender reservasjonen til Arva som avgjør starttidspunktet for reservasjonen til kunden og dermed også kundens rangering i reservasjonsskøen. Yara kan ikke se at ordlyden «objektiv» stenger for at tidspunktet for reservasjonssøknad til Arva skal legges til grunn, så lenge den samme praksisen legges til grunn for samtlige kunder og forespørslene sendes til Arva i den samme rekkefølge som de oppfylder modenhetskriteriene. Yara mener at deres praksis innebærer likebehandling av samtlige kunder i nettet.
- (159) Spørsmålet blir om et slikt starttidspunkt for reservasjonen er i tråd med kravene i NEM § 4-6.
- (160) Energiklagenemndas konklusjon er at Yaras praksis, slik denne er beskrevet i klagen, i seg selv ikke strider mot prinsippet om først i tid, best i rett, slik prinsippet utledes av NEM 4-6 første ledd. Dette gitt at den samme praksisen legges til grunn for alle kundene og at forespørslene sendes overliggende nett i samme rekkefølge som modenhetskriteriene er oppfylt. Dette forutsetter gode rutiner og praksis hos nettselskapet. Nemnda er enig med RME i at praksisen må være tydelig kommunisert med kundene i forkant, slik at kundene kan innrette seg deretter. Dette er også lagt til grunn som en forutsetning i Nett i tide-utredningen, punkt 7.2.5.
- (161) I denne saken kan imidlertid ikke nemnda se at Yara har klart å dokumentere at de har hatt en slik praksis. Det er først i klagen til Energiklagenemnda at det er tydelig redegjort for en slik praksis. I tidligere skriv til Hydrokraft, og senere RME, er det mer uklart hvordan dette har vært praktisert. Nemnda kan blant annet ikke se at det forhold at reservasjonsforespørsler sendes inn til Arva i samme rekkefølge som de er kommet inn er beskrevet i Yaras rutiner for håndtering av tilknytningsforespørsler som ble oversendt Hydrokraft 10. desember 2021 eller i Yaras brev til RME datert 1. februar 2022. Videre mangler det tydelige datoer i reservasjonsskøen og det har vært vanskelig å få innsikt i hvilke henvendelser som har blitt mottatt på hvilket tidspunkt og om og når de har vært ansett modne og er blitt oversendt Arva.
- (162) At det ikke fremgår klart at reservasjonsforespørsler sendes inn til Arva i samme rekkefølge som de er kommet inn, og at det mangler tydelige datoer i reservasjonsskøen, gjør at det er vanskelig å etterprøve om tildeling av kapasitet har skjedd på objektive og ikke-diskriminerende vilkår. Det medfører også uklarheter knyttet til om Yara i realiteten har basert seg på prinsippet om først i tid, best i rett. Det er ikke konkret påvist at noen av aktørene er forbigått med hensyn til hvilken plass de har blitt tildelt i reservasjonsskøen. Imidlertid er mangelen på klare rutiner for tidspunkt for oversendelse av søknader til Arva og mangel på konkrete datoer i oversikten over reservasjonsskøen i seg selv nok til å konkludere med at Yara ikke har håndtert reservasjonsskøen i tråd med NEM § 4-6. Herunder plikten til å sikre at

tildeling skjer basert på prinsippet om først i tid, best i rett og etter objektive og ikke-diskriminerende vilkår.

- (163) Energiklagenemnda har på denne bakgrunn kommet til at Yaras rutiner slik de ble dokumentert og kommunisert utad i 2021 og 2022, er i strid med NEM forskriften § 4-6 første ledd. Spørsmålet videre blir om Yara har likebehandlet aktørene etter reglene i NEM § 4-14.

Har Yara likebehandlet aktørene etter NEM § 4-14.

- (164) I vedtakets punkt 6 har RME konkludert med følgende: *«Yara Norge AS har ikke fulgt egne kriterier for kapasitetsfordeling ved tildelingen av 15 MW på vilkår til Intrahouse Data Centers AS. Yara Norge AS har følgelig brutt kravet til nøytral og ikke-diskriminerende opptreden i NEM-forskriften § 4-14.»*

- (165) Før nemnda går nærmere inn på denne problemstillingen, vil den også her redegjøre for sitt syn på hjemmelsgrunnlaget, NEM-forskriften § 4-14 første ledd, og kravene som stilles til områdekonsesjonæren med hensyn til nøytral og ikke-diskriminerende opptreden.

- (166) NEM-forskriften § 4-14 første ledd lyder:

«Nettselskap skal opptre nøytralt og ikke-diskriminerende.»

- (167) Ordlyden innebærer en generell plikt for nettselskap til å opptre nøytralt og ikke-diskriminerende. Bestemmelsen må etter nemndas syn ses i sammenheng med NEM § 4-6 som regulerer markedsadgang og tariffer, og tolkes i lys av energilovens formål som skal sikre at fordeling og bruk av energi foregår på en samfunnsmessig rasjonell måte, jf. energiloven § 1-2.

- (168) I forarbeidene til energiloven, Ot. prp. nr. 56 (2000-2001) punkt 3.4.3.2 fremgår følgende:

«Kravet om nøytralitet skal fremgå av ordlyden i nytt annet ledd nr. 3. Ot.prp.nr.43 (1989–1990) fremhever særlig behovet for et klart skille mellom konkurranseutsatt virksomhet og monopolvirksomhet innen elektrisitetsforsyningen for å sikre en reell og rettferdig konkurranse på kraftmarkedet. Det ble derfor lagt vekt på å skape avstand mellom produksjon og overføring slik at netteier ikke skulle kunne utnytte sin posisjon overfor kjøpere av kraft. Senere har det vist seg at problemstillingen er like aktuell overfor netteiere uten egenproduksjon, men med egen omsetningsvirksomhet. Dette gjelder for eksempel hvis netteier gir informasjon til kraftleverandører og forbrukere. Tilsvarende kan det også være aktuelt i forhold til håndteringen av annen type konkurranseutsatt virksomhet som nettvirksomheten kan utøve, for eksempel konsulenttjenester knyttet til rådgivning, analyse, tele- og alarmtjenester. Kravet til netteier om nøytral opptreden overfor andre er derfor spesielt viktig for nettselskaper som også utøver virksomhet utover de regulerte monopoloppgavene.»

- (169) Uttalelsen var nok i særlig grad rettet mot selskaper som tidligere også drev kraftproduserende virksomhet. Det er likevel nemndas syn at dette kan tas til inntekt for at kravet til netteier om nøytral opptreden overfor andre, er spesielt viktig for nettselskaper som også utøver virksomhet utover de regulerte monopoloppgavene. I denne saken er Yara både områdekonsesjonær, men også uttakskunde i industriparken,

noe som potensielt kan føre til interessekonflikter. Dette medfører et ekstra ansvar for Yara knyttet til nøytral opptreden overfor andre. Kravet til nøytral opptreden er innarbeidet og godt kjent i bransjen.

- (170) Av innsendt dokumentasjon fremgår det at det ikke er overenstemmelse mellom rangeringen i listen og faktisk tildelt kapasitet. Hydrokraft er rangert som nr. 2 og nr. 4 i reservasjonskøen, mens Intrahouse og ACDC har plass nr. 5 og 6. Likevel har sistnevnte parter blitt tildelt nettkapasitet før Hydrokrafts siste reservasjon.
- (171) Energiklagenemnda forstår Yara slik at de mener å ha likebehandlet aktørene, også ved tildelingen av 15 MW på vilkår, og at ingen aktører er blitt forbigått. Samtidig anfører Yara at Intrahouse/ACDC i 2020 rettmessig kunne ha blitt tildelt 15 MW på vilkår. Yara mener Intrahouse/ACDC bestilte kapasitet og oppfylte kriteriene for en slik tildeling allerede våren 2020. Yara har fremlagt et brev av 30. april 2020, hvor Intrahouse sendte en bestilling på kapasitet til Yara. Spørsmålet for nemnda er om Yara har fulgt egne kriterier ved tildelingen av 15 MW på vilkår til Intrahouse, og slik likebehandlet aktørene i køen i tråd med kravene i NEM-forskriften § 4-14 første ledd.
- (172) Når det gjelder dialogen mellom Intrahouse og Yara om bestilling av kapasitet i 2020, er det vanskelig å fastslå om dette var tale om en mer generell, tidlig henvendelse eller et modent prosjekt. Det er til dels motstridende opplysninger i dokumentasjonen. Det er dokumentert at det har vært dialog mellom Intrahouse og Yara knyttet til reservering og tildeling av nettkapasitet og at denne dialogen har skjedd allerede i 2020. Det ble blant annet sendt et brev datert 30. april 2020 med bestilling av kapasitet og det er fremlagt en intensjonsavtale mellom Yara og Intrahouse datert 18. mai 2020. Det er likevel uklart om Intrahouse hadde en finansieringsplan på dette tidspunktet. Intrahouse og Yara ser ikke ut til å ha gått videre med bestillingen av kapasitet, for det er ikke dokumentert at det ble sendt en bestilling til Arva i 2020. Videre har både ACDC og Yara tidligere i saksgangen forklart at det var enighet om at Hydrokraft skulle prioriteres fremfor ACDC.
- (173) Energiklagenemnda viser videre til RMEs gjennomgang av dokumentene. I reservasjonskøen som Yara sendte inn til RME den 1. februar 2022 var dato for innkommet reservasjon på 15 MW fra Intrahouse oppgitt å være tidlig 2020. Senere har Yara hevdet at denne reservasjonen kom inn 30. april 2020, men at den var på totalt 100 MW og at denne egentlig skulle vært rangert som nr. 1. I en annen epost fra Yara til RME, datert 25. august 2022, skriver Yara at tilsagn på tilknytning av inntil 15 MW ble gitt i februar 2020, det vil si før reservasjonen på 100 MW kom til Yara den 30. april 2020. I reservasjonskøen Yara sendte RME fremgår det videre at dato for søknaden om kapasitet på vegne av Intrahouse ble sendt til Arva den 21. april 2021. Dersom Yara mente at Intrahouse oppfylte reservasjonskriteriene om lokalisering og finansieringsplan allerede i 2020, er det vanskelig å forstå hvorfor de ventet helt til 21. april 2021 med å sende en bestilling til Arva. Det er videre uklart om Intrahouse faktisk hadde fremlagt en finansieringsplan den 21. april 2021 da Yara sendte søknaden om kapasitet til Arva. I brevet datert 30. april 2020 fremgikk det at ACDC/Intrahouse hadde sikret finansiering for å komme i gang med første fase. Hva finansiering for første fase innebar er uklart. I en e-post fra Yara til Hydrokraft datert 15. juni 2021 synes Yara å mene at finansiering er et forhold som mangler fra Intrahouse sin side. Yara har likevel reservert kapasitet til Intrahouse.

- (174) Motstriden mellom opplysningene i dokumentene kan enten tilsi at rangeringen av aktørene i reservasjonskøen til Yara er feil, slik at Intrahouse og ACDC urettmessig er forbigått av andre aktører, som igjen vil bety at Yara heller ikke har likebehandlet aktørene utfra kjente kriterier. Alternativt kan motstriden tilsi at Yara ikke forholdt seg til reservasjonen av 30. april 2020 som en reell reservasjon, men, på tross av at det var aktører med bedre prioritet i reservasjonskøen, likevel har tildelt 15 MW på vilkår til Intrahouse.
- (175) Slik saken er dokumentert fra partenes side finner Energiklagenemnda det etter en helhetsvurdering mest sannsynlig at Yara har tildelt 15 MW til Intrahouse på tross av at det var aktører med bedre prioritet i reservasjonskøen. Nemnda viser her særlig til at Hydrokrafts reservasjoner og kontakt med Yara er godt dokumentert, mens Intrahouse sin reservasjon i langt mindre grad er dokumentert i tidsnære dokumentbevis. Intrahouse sin bestilling av kapasitet fremstår i større grad som en tidlig henvendelse, som ikke var tilstrekkelig moden til å komme inn i reservasjonskøen etter Yaras egne kriterier. Videre har både ACDC og Yara forklart at Yara fikk beskjed om at Hydrokraft skulle prioriteres, og Energiklagenemnda legger dette til grunn.
- (176) Yara har anført at RME i sin vurdering ikke har tatt hensyn til at Yara som nettselskap allerede ved tildeling av 15 MW til Yara som uttakskunde, har konkludert med at det er driftsmessig forsvarlig at disse 15 MW benyttes. Yara påpeker at RME ikke har tatt hensyn til at regelverket etter Yaras oppfatning ikke åpner for at nettselskap trekker tilbake tildelt kapasitet. Energiklagenemnda er enig med RME i at spørsmålet om tilbaketrekking av kapasitet ikke er relevant i denne saken. Yara må anses som områdekonsesjonær ved tildeling av kapasitet, også i dette tilfellet. Å legge til grunn at Yara som uttakskunde kan videreformidle ledig kapasitet de allerede har tildelt til seg selv må anses som en omgåelse av både reservasjonskøen og nøytralitetsplikten i NEM § 4-14. I likhet med RME, viser nemnda til at Yara har opprettet et nytt målepunkt, noe områdekonsesjonær og ikke uttakskunder har kompetanse til å gjøre. Videre er det inngått en avtale om tilknytning på vilkår, noe som også tilligger nettselskaper etter NEM § 3-1 tredje ledd.
- (177) Yara har anført at dette har vært en praktisk løsning for å skille mellom Yara som uttakskundes forbruk og Intrahouse/ACDCs forbruk. Fordi det er tale om tilknytning på vilkår, har Yara som nettselskap behov for å kunne kontrollere utkoblingen og dermed ha en avtale med kunden. Etter nemndas syn underbygger dette at Yara ikke har skilt mellom rollen som områdekonsesjonær og uttakskunde på en god måte. Dersom Yara mente at det var ledig kapasitet i nettet og ønsket å tilby disse 15 MW på vilkår, burde også denne kapasiteten vært tildelt på lik linje med annen ledig kapasitet.
- (178) Etter dette har Energiklagenemnda kommet til at Yara ikke har likebehandlet aktørene i reservasjonskøen da nettselskapet tildelte 15 MW på vilkår til Intrahouse, og derfor har brutt kravet til nøytral og ikke-diskriminerende opptreden i NEM § 4-14.
- (179) I vedtakets punkt 7 har RME konkludert med følgende: «*Yara Norge AS har ikke fulgt egne kriterier for kapasitetsfordeling ved reservering av 30 MW til ACDC Glomfjord AS. Yara Norge AS har følgelig brutt kravet til nøytral og ikke-diskriminerende opptreden i NEM-forskriften § 4-14.*»

- (180) Yara opplyste i brev datert av 16. juni 2022 til RME at reserveringen av 30 MW til foreløpig bruk ble diskutert med regionalnetthaver Arva etter at Hydrokraft og Glomfjord Hydrogen hadde fått tildelt sin omsøkte kraftreservasjon fra 6. desember 2020. Tildelingen forutsatte at ACDC skulle gi den tildelte kapasiteten på 30 MW tilbake når Glomfjord Hydrogen var ferdigstilt og skulle starte opp.
- (181) Det er ikke klarlagt når forslaget om midlertidig bruk av reservert kapasitet ble fremsatt av ACDC. I likhet med RME forstår nemnda det slik at Yara per e-post den 15. juni 2021 informerte Hydrokraft om at dersom Glomfjord Hydrogen skulle vinne anbud om leveranse til Vestfjordfergene vil det være en periode fra 2022 til 2024 der denne reserverte kapasiteten kunne brukes av en annen aktør i Glomfjord. Yara skriver videre at det er inngått en intensjonsavtale med en aktør om bruk av den midlertidig ledige kapasiteten. Basert på at Yara skriver at det var inngått en intensjonsavtale med den aktuelle aktøren, er det nærliggende å legge til grunn at det var Intrahouse/ACDC. Intrahouse inngikk som tidligere omtalt en intensjonsavtale med Yara den 18. mai 2020. Videre fremgikk det av nevnte e-post at denne aktøren ikke hadde fremlagt finansieringsbevis for prosjektet. Basert på reservasjonskøen fremgår det at ACDCs reservasjon kom inn til Yara 1. mars 2021 og har plass nr. 6 i køen. Det har senere vist seg at Glomfjord Hydrogen ikke vant anbudskonkurransen, og reservasjonen er ikke lenger aktuell. Nemnda vil likevel ta stilling til om Yara har brutt kravet til likebehandling i NEM § 4-14 ved å midlertidig reservere 30 MW til ACDC.
- (182) Spørsmålet er for det første om det er adgang til å inngå tidsbegrensede, midlertidige avtaler om tilknytning for uttakskunder, jf. NEM § 3-1, tredje ledd.
- (183) Energiklagenemnda er enig med RME i at det generelt er adgang til å inngå avtale om tilknytning med vilkår om utkobling eller begrensning i forbruket mellom et nettselskap og en uttakskunde, jf. NEM-forskriften § 3-1 tredje ledd. Adgangen til å inngå midlertidig avtale om tilknytning for produsenter er omtalt i Ot.prp. nr. 62 (2008-2009) om lov om endringer i energiloven, s. 35. Her heter det:
- «Produksjonsprosjekter kan knyttes til nettet tidligere dersom nettselskapet og produsent kommer til en midlertidig avtale i den perioden hvor det ikke er tilstrekkelig nettkapasitet, men hvor alternative tiltak kan gjøre tilknytning driftsmessig forsvarlig. Departementet presiserer at en slik avtale ikke må medføre problemer for eksisterende nettkunder eller for leveringskvaliteten og forsyningsikkerheten i kraftsystemet. Med driftsmessig forsvarlig forstår departementet at tilknytningen gir akseptable virkninger ut fra en teknisk faglig vurdering av nettet.»*
- (184) Nemnda kan ikke se at denne uttalelsen nødvendigvis var tiltenkt et tilfelle som i denne saken, men gir likevel en klar anvisning på at det er rom for å la uttakskunder inngå tidsbegrensede avtaler om tilknytning slik som i denne saken. All den tid NEM § 3-1 åpner for at uttakskunder kan koble seg til nettet på vilkår om utkobling eller begrensning i forbruket, er det få grunner som taler mot en tidsbegrenset tilkobling.
- (185) Spørsmålet videre er om Yaras midlertidige reserveringen av 30 MW til ACDC strider mot kravet om likebehandling, jf. NEM § 4-14.
- (186) Basert på reservasjonskøen som er fremlagt og Yaras brev til RME datert 15. juni 2022, legger Energiklagenemnda som et utgangspunkt til grunn at denne løsningen ble lansert mellom partene 1. mars 2021. Dato for søknad til Arva er i reservasjonskøen

oppgitt å være 21. april 2021. Som for tildeling av 15 MW på vilkår til Intrahouse, er det uklart om ACDC hadde finansieringsplan på plass per 15. juni 2021. Det er derfor vanskelig å fastslå om ACDC oppfylte Yaras kriterier for reservering av kapasitet eller ikke på tidspunktet for reservasjonen og søknaden til Arva. Imidlertid har Yara i klagerunden anført at Intrahouse/ACDC oppfylte kriteriene for reservasjon av kapasitet før Hydrokraft oppfylte de samme, og har vist til brev datert 30. april 2020. Dette brevet synes å være en bestilling på 100 MW til bruk for «datasenteraktivitet». Det er også vist til finansiering fra en sveitsisk långiver, forutsatt at visse betingelser er oppfylt.

- (187) Nemnda er enig med RME i at 30 MW på vilkår er noe annet enn en tilknytning på 100 MW. Når Yara innledningsvis i saken opplyser at ACDC initierte dette tilknytningsprosjektet først ett år etter den angivelige bestillingen på 100 MW, synes de to forespørslene å gjelde ulike forhold. Det er også andre saksdokumenter som synes å være i motstrid med bestillingen på 100 MW fra 30. april 2020. I Yaras egen reservasjonskø har Yara som nevnt lagt til grunn at forespørselen om reservering av 30 MW på vilkår til ACDC først ble sendt til Arva den 21. april 2021. Altså ett år etter den angivelige bestillingen av 100 MW. Dersom Yara mente at Intrahouse oppfylte reservasjonskriteriene om lokalisering og finansieringsplan allerede i 2020 er det vanskelig å forstå hvorfor bestillingen ikke ble sendt til Arva før 21. april 2021. Som RME påpeker, er det for øvrig heller ikke overenstemmelse mellom reservasjonen på 30 MW på vilkår, dersom hydrogenfergen vinner anbudskonkurransen, og opplysningene som fremgår i køen til Arva fremlagt i Yaras brev av 15. juni 2022. I Arvas kø fremgår det at det er holdt av 40 MW til en ukjent datasenteraktør i Arvas liste. Heller ikke denne bestillingen samstemmer med bestillingen på 100 MW.
- (188) Yara mener likevel at ACDC fremla blant annet en forretnings- og finansieringsplan allerede i april 2020 og at de kunne gitt ACDC den forespurte kapasiteten på 100 MW. Yara har opplyst at de oppfattet situasjonen slik at Hydrokraft og ACDC opprinnelig samarbeidet og at begge selskapene var enige om at Hydrokrafts reservasjon skulle prioriteres. Det betyr at samtidig som Yara hevder at bestillingen av 30. april 2020 er rettmessig og at de kunne prioritert denne henvendelsen, hevder Yara også at det avgjørende for rangeringen av forespørsler var tidspunktet for når bestillinger ble sendt til Arva.
- (189) I merknader til RMEs varsel om vedtak datert 9. mars 2022 skriver ACDC at:
- «Poenget med å fortelle om historien ved anskaffelsen av transformatorer, er at den var avgjørende for at Yara ikke sendte inn vår søknad til Arva allerede juni 2020. Yara har vært lurt til å tro mange ting i perioden siden den gang. Yara ble fortalt at HKG hadde et samarbeid med ACDC/Intrahouse, noe som vi også trodde vi hadde. Så da HKG bestilte, var det ikke tilgjengelig kraft hos GIP. For vi bestilte det som var tilgjengelig i slutten av april 2020. På en måte er det rett at Yara ikke tilfredsstiller kravet til objektivitet eller prinsippet om først i tid best i rett. Fordi ACDC/Intrahouse var først, som vi nevne i vårt forrige svar.»*
- (190) Videre skriver ACDC i klagen til vedtaket 2. september 2023 at «... Hydrokraft gjennom en samarbeidsavtale [fikk] benytte seg av kapasiteten som intraHouse hadde bestilt allerede i 2020.»

- (191) Slik saken er dokumentert, finner nemnda at det fremstår sannsynlig at ACDC/Intrahouse i det minste har hatt innledende samtaler om en samarbeidsavtale. Hvor langt disse samtaler kom og om det ble inngått en avtale er ikke avgjørende for denne saken. Ut fra ACDCs egne utsagn i saken må det uansett legges til grunn at de var innforstått med at Hydrokraft skulle prioriteres i reservasjonskøen, og Yara fikk beskjed om dette. Dette er relevant som et faktisk forhold Yara måtte forholde seg til ved rangeringen av reservasjonskøen på den aktuelle tiden. Utover dette understreker nemnda at det som skal vurderes er Yaras håndtering av reservasjonskøen og ikke et eventuelt avtalerettslig brudd mellom ACDC og Hydrokraft.
- (192) Som redegjort for ovenfor er det uklart om ACDC faktisk hadde finansieringsplan på plass da de fikk tildelt kapasitet. I brev datert 30. april 2020 står det at ACDC/Intrahouse «har nå sikret finansiering for å komme i gang med første fase» og at selskapet «viste deg låneavtalen under møtet i går». Hva finansiering for første fase innebærer er uklart. I en e-post fra Yara til Hydrokraft datert 15. juni 2021 skriver imidlertid Yara at finansieringsbevis er et forhold som mangler og fortsatt må på plass for ACDC/Intrahouse. Yara har likevel reservert kapasitet til ACDC. Samtidig har Yara fastholdt at ingen ble forbigått, og at forespørselen kom fra ACDC 1. mars 2021, før Hydrokraft la inn bestilling for trinn 2.
- (193) Det er først i etterfølgende skriv at Yara og ACDC mener at ACDC/Intrahouse var først ute. I tidligere skriv i saken synes partene å ha forholdt seg på en annen måte, nemlig at Hydrokraft hadde et prosjekt som var kommet lenger enn ACDC/Intrahouse og derfor skulle prioriteres. At dette til dels kan ha hatt utspring i et ønske om en samarbeidsavtale fra ACDC/Intrahouse' side kan ikke være avgjørende. Nemnda viser her til at det er fremlagt mye korrespondanse mellom Hydrokraft og Yara som dokumenterer bestillingsprosessen og fremdriften i prosjektet. Denne korrespondansen harmonerer også godt med reservasjonskøen hvor Hydrokraft er rangert før ACDC og Intrahouse.
- (194) Det har vært svært vanskelig å klarlegge faktum i denne saken og det er fremsatt en rekke motstridende opplysninger vedrørende tidspunkter for når bestillinger har blitt gjort og når disse måtte anses å oppfylle Yaras egne kriterier for modenhet. Det er følgelig vanskelig å fastslå hvilken reservasjon som rent faktisk var først i tid og best i rett i denne saken. Nemnda anser det som sannsynliggjort at ACDC/Intrahouse bestilte kapasitet først i 2020. Det er imidlertid vanskelig å få klarhet i det konkrete innholdet i prosjektene, når de ulike prosjektene var modne, når finansieringsplan var på plass og hvilken informasjon Yara faktisk fikk knyttet til den påståtte samarbeidsavtalen. På denne bakgrunn har nemnda kommet til at reservasjonskøen må være avgjørende. Nettselskapet har en plikt til å organisere og håndtere forespørsler om tilknytning og kapasitetsøkninger, og har i denne saken utarbeidet en reservasjonskø. Da det er Yara selv som har utarbeidet oversikten og det ikke er fremlagt verken tidsnære dokumentbevis eller annen dokumentasjon som entydig viser at det er feil ved denne rangeringen. Det må følgelig legges til grunn at denne oversikten over reservasjonskøen gir uttrykk for en korrekt rangering av prosjektene slik Yara vurderte det på den aktuelle tid. Da Yara reservert 30 MW midlertidig for ACDC, på tross av at det var aktører med bedre prioritet i køen, er det nemndas syn at dette utgjør et brudd på kravet til likebehandling etter NEM § 4-14.
- (195) Uavhengig av om det rettslig sett er rom for å operere med flere ulike reservasjonskøer, kan ikke Energiklagenemnda se at Yara har gjort det kjent for alle aktører at de hadde

to køer for reservering av kapasitet. Nemnda kan heller ikke se at det er fremlagt kriterier for reservering av kapasitet for en slik alternativ kø. Kapasiteten burde vært gjort kjent for alle aktørene i tråd med prinsippet om først i tid, best i rett, og retten til markedsadgang på objektive og ikke-diskriminerende vilkår etter NEM § 4-6.

- (196) Etter dette har Energiklagenemnda kommet til at Yara ikke har likebehandlet aktørene i reservasjonskøen da nettselskapet reserverte 30 MW midlertidig til ACDC, og derfor har brutt kravet til nøytral og ikke-diskriminerende opptreden i NEM § 4-14.

Retting av reservasjonskøen

- (197) I vedtakets punkt 8 har RME konkludert med følgende: *«RME pålegger Yara Norge AS å rette kriteriene for reservering og tildeling av kapasitet i tråd med i NEM-forskriften § 4-6 første ledd, jf. NEM-forskriften § 8-1, innen 12 uker fra vedtaksdato. Dokumentasjon på at forholdet er rettet skal sendes til RME innen samme frist.»*
- (198) I klagen har Yara redegjort for at de har tydeliggjort kriteriene for reservasjon av kapasitet i Yaras nett som følge av denne saken for å unngå fremtidige uenighetssaker. Slik nemnda ser det er kriteriene for reservasjon i Yaras nett nå tilstrekkelig tydeliggjort. Yara må imidlertid selv sørge for å etterleve disse, samt ha gode rutiner i tiden fremover.
- (199) Hydrokraft har bedt om at RMEs pålegg om retting formuleres slik at det er klart at Yara også må rette de brudd som har skjedd. Hydrokraft anfører at dette innebærer at ACDC og Intrahouse mister den kapasiteten de er tildelt og at denne kapasiteten tilbys de øvrige aktørene i reservasjonskøen i tråd med prinsippet om først i tid, best i rett.
- (200) Det er adgang til å gi pålegg om retting etter NEM § 8-1. I bestemmelsen heter det at *«Reguleringsmyndigheten for energi kan gi nødvendige pålegg for gjennomføringen av bestemmelser gitt i eller i medhold av denne forskriften»*. Ordlyden gir ikke direkte anvisning på om det kan gis virkning tilbake i tid. Hovedregelen er at forvaltningsvedtak gis virkning fremover i tid. RME har imidlertid en tvisteløsningsfunksjon som i enkelte saker nødvendiggjør at det også fattes vedtak med virkning tilbake i tid. Denne tvisteløsningsfunksjonen som opprinnelig tillå NVE, fikk forankring i energiloven i 2006. Det følger av forarbeidene til energiloven Ot.prp. nr. 61 (2005-2006) punkt 3.6.4 at et viktig element i tvisteløsningsfunksjonen til NVE, og herunder også RME, er anledningen til å fatte vedtak med virkning tilbake i tid. I forarbeidene heter det:
- «Et viktig element i tvisteløsningskompetansen er eksempelvis anledningen til å fatte vedtak med virkning tilbake i tid, ettersom den forvaltningsrettslige hovedregelen er at vedtak skal gis virkning fremover i tid. Etter departementets vurdering kan derfor en avgjørelse under tvisteløsningsfunksjonen ha elementer både av tvisteløsning, kontroll og tilsynsvirksomhet.»*
- (201) RME har vurdert at terskelen for å fatte vedtak med virkning tilbake i tid, som utgangspunkt er høy. Nemnda er enig i dette utgangspunktet. Det må foretas en skjønnsmessig vurdering av de relevante forholdene i saken. I en uenighetssak bør også en skjønnsmessig vurdering av å ikke pålegge retting begrunnes, av hensyn til partene.

- (202) Energiklagenemnda ser at det er forhold i saken som kan tale for retting ved omfordeling av kapasiteten. For det første kan forholdet forholdsvis enkelt rettes og det er tale om et knapphetsgode i det aktuelle området. Dersom det ikke pålegges retting, vil det også kunne ta lang tid før Hydrokraft får den kapasitetsøkningen de har forespurt.
- (203) Imidlertid er nemnda av den oppfatning at disse hensynene ikke veier tyngre enn hensynet til Intrahouse. Selskapet har fått tildelt kapasitet på vilkår og har innrettet seg, blant annet gjennom kontraktsinngåelser med tredjeparter. Selv om dagens bruk er liten, kan tilbaketrekking av kapasiteten få store konsekvenser. Energiklagenemnda er enig med RME i at innrettelsen til Intrahouse på tildelingen av 15 MW synes å være gjort i god tro. Det er vanskelig å slå fast om, og eventuelt når, Intrahouse oppfylte reservasjonskriteriene for 15 MW på vilkår. Nemnda kan på bakgrunn av disse momentene ikke se at det er grunnlag for å omgjøre RMEs vedtak på dette punkt.
- (204) ACDC har på sin side anført at de bestilte 100 MW allerede 30. april 2020 og at det skal foretas en ny rangering av reservasjonskøen basert på at denne reservasjonen. Energiklagenemnda tolker dette som et krav om retting.
- (205) Energiklagenemnda kan ikke se at det er grunnlag for å lage ny rangering basert på hvordan ACDC anfører at de faktiske forhold var sommeren 2020. For det første er det uklart om dette må anses som en mer generell, tidlig henvendelse eller et modent prosjekt. For det andre er dette forhold som ligger tilbake i tid og Yara har tilsynelatende lagt til grunn det partene på det aktuelle tidspunktet ba om, nemlig at Hydrokraft skulle få tildelt kapasitet før ACDC/Intrahouse. Energiklagenemnda kan ikke se at det er dokumentert at Yara, basert på partenes fremlagte brev og e-poster, rangerte partene i uriktig rekkefølge sommeren 2020. Hydrokraft fikk tildelt kapasitet og ACDC/Intrahouse ble plassert i køen på et senere tidspunkt. Energiklagenemnda har ikke grunnlag for å legge til grunn annet enn at Yara agerte på bakgrunn av den informasjonen de mottok fra Hydrokraft og ACDC/Intrahouse. At det på et senere tidspunkt oppstod en privatrettslig tvist mellom Hydrokraft og ACDC/Intrahouse kan i denne saken ikke føre til at Yaras vurderinger på dette punkt skal vurderes som et brudd på reglene i NEM eller på egne retningslinjer.

8 Vedtak

(206) Energiklagenemnda fatter etter dette følgende vedtak:

- 1. Klagen tas delvis til følge.**
- 2. Punkt 4 i RMEs vedtak datert 30. juni 2023 med referanse 202119855-55 oppheves.**
- 3. De øvrige punktene i RMEs vedtak opprettholdes.**

Vedtaket er endelig og kan ikke påklages, jf. forvaltningsloven § 28 tredje ledd.

Vedtaket er enstemmig.

RMEs vedtak er endret. Etter forvaltningsloven § 36 kan klager kreve å få dekket vesentlige sakskostnader som har vært nødvendige for å få endret vedtaket. Eventuelt krav om dekning av sakskostnader bes rettet til Energiklagenemnda.

Oslo, 25. juni 2024

Tormod Anders Sletten
Nemndsmedlem

Edna Grepperud
Nemndsmedlem

Helle Grønli
Nemndsmedlem

Dokumentet er elektronisk godkjent og har ingen signatur